

62002A0317

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi extinsă)
14 decembrie 2004

**Fédération des industries condimentaires de France (FICF) și alții
împotriva
Comisiei Comunităților Europene**

„Politică comercială comună – Organizația Mondială a Comerțului (OMC) – Regulamentul (CE)
nr. 3286/94 – Obstacole în calea comerțului – Muștar preparat – Închiderea procedurii de
examinare privind obstacolele în calea comerțului – Interes comunitar”

Limba de procedură: franceza.

În cauza T-317/02,

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), cu sediul la Paris (Franța),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, cu
sediul la Millau (Franța),

Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne” (Cerafel), cu
sediul la Morlaix (Franța),

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), cu sediul la Paris
(Franța),

reprezentate de către O. Prost et M.-J. Jacquot, avocați,

reclamanți,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnul P.-J. Kuijper și doamna G. Boudot,
în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2002/604/CE a Comisiei din 9 iulie 2002 de
închidere a procedurii de examinare privind obstacolele în calea comerțului, în sensul

Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului, constând în practici comerciale menținute de Statele Unite ale Americii în cadrul importului de muștar preparat (JO L 195, p. 72),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera întâi extinsă),

compus din domnii B. Vesterdorf, președinte, P. Mengozzi, doamna M. E. Martins Ribeiro, M. F. Dehousse și doamna I. Labucka, judecători,

grefier: domnul H. Jung,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 septembrie 2004,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 3286/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO L 349, p. 71, Ediție specială, 11/vol. 11, p. 23), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 356/95 al Consiliului din 20 februarie 1995 (JO L 41, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 11, p. 151) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 3286/94”), prevede:

„Prezentul regulament stabilește procedurile comunitare din domeniul politicii comerciale comune care trebuie să permită Comunității să-și exercite drepturile pe care i le recunosc normele comerciale internaționale, în special cele stabilite de Organizația Mondială a Comerțului și, sub rezerva respectării obligațiilor și procedurilor internaționale existente, de:

[...]

b) a reacționa la obstacole în calea comerțului care au un efect asupra pieței unei țări terțe, în scopul de a înlătura efectele comerciale negative care rezultă din acestea.

Aceste proceduri se aplică în special la inițierea, la derularea sau la încheierea procedurilor internaționale de soluționare a diferendelor internaționale în domeniul politicii comerciale comune.”

2 Articolul 2 din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin „obstacol în calea comerțului” se înțelege orice practică comercială adoptată sau menținută de o țară terță cu privire la care dreptul de a intenta o acțiune este consacrat de normele comerciale internaționale. Un astfel de drept există atunci când normele comerciale internaționale interzic expres o practică sau recunosc părții lezate de această practică dreptul de a căuta să înlăture efectul practicii în cauză.

(2) În sensul prezentului regulament și sub rezerva alineatului (8), „drepturile Comunității” sunt drepturile comerciale internaționale de care aceasta se poate prevala în temeiul normelor comerciale internaționale. În acest context, „normele comerciale internaționale” sunt în principal acelea care sunt stabilite de OMC și care figurează în anexele la Acordul privind OMC, dar pot, de asemenea, să fie și norme ale unui alt acord la care Comunitatea este parte și care reglementează schimburile comerciale între Comunitate și țările terțe.

[...]

(4) În sensul prezentului regulament, „efectele comerciale negative” sunt efectele pe care un obstacol în calea comerțului le produce sau amenință să le producă, în legătură cu un produs sau cu un serviciu, pentru întreprinderile comunitare de pe piața unei țări terțe și care au un impact important asupra economiei Comunității sau a unei regiuni sau a unui sector al activității economice a Comunității. Faptul că reclamantul este victimă a efectelor negative nu este considerat suficient în sine pentru a justifica inițierea unei acțiuni de către instituțiile Comunității.

[...]”

3 Articolul 4 din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„(1) Orice întreprindere a Comunității sau orice asociație care are sau nu personalitate juridică, care acționează în numele unei sau mai multor întreprinderi ale Comunității, care consideră că aceste întreprinderi au suferit efecte comerciale negative de pe urma obstacolelor în calea comerțului, care au un efect asupra pieței unei țări terțe, poate depune o plângere scrisă. Această plângere este admisibilă doar în cazul în care pretinsul obstacol în calea comerțului dă naștere unui drept la acțiune consacrat de normele comerciale internaționale conținute într-un acord comercial multilateral sau plurilateral.

(2) Plângerea trebuie să conțină suficiente elemente de probă cu privire la existența obstacolelor în calea comerțului și a efectelor comerciale negative care rezultă din acestea. Dovezile efectelor comerciale negative trebuie să fie aduse, dacă este posibil, în temeiul listei exemplificatoare a factorilor menționați la articolul 10.”

4 Articolul 5 din Regulamentul nr. 3286/94, intitulat „Procedura de depunere a plângerilor”, este redactat după cum urmează:

„(1) Plângerea se adresează Comisiei, care transmite o copie statelor membre.

(2) Plângerea poate fi retrasă, caz în care procedura poate fi închisă, cu excepția cazului în care această închidere nu este în interesul Comunității.

(3) Atunci când, după consultare, se consideră că plângerea nu aduce suficiente elemente de probă pentru a justifica deschiderea unei anchete, reclamantul este informat cu privire la aceasta.

(4) Comisia se pronunță, de îndată ce este posibil, cu privire la deschiderea unei proceduri comunitare de examinare ca urmare a oricărei plângeri introduse în conformitate cu articolul 3 sau 4 și aceasta, în mod normal, în patruzeci și cinci de zile de la depunerea acesteia. Acest termen poate fi suspendat la cererea sau cu consimțământul reclamantului, astfel încât să permită reunirea informațiilor suplimentare considerate necesare pentru o evaluare completă a valabilității dosarului reclamantului.”

5 Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„În sensul consultării în cadrul prezentului regulament, se instituie un comitet consultativ, denumit în continuare «comitetul», compus din reprezentanți ai fiecărui stat membru și prezidat de un reprezentant al Comisiei.”

6 Articolul 8 din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„(1) Atunci când, după consultări, Comisia consideră că există suficiente elemente de probă pentru a justifica deschiderea unei proceduri de examinare și că aceasta va fi necesară în interesul Comunității, Comisia acționează după cum urmează:

(a) anunță deschiderea unei proceduri de examinare în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*; acest aviz indică produsul sau serviciul și țările în cauză, furnizează un rezumat al informațiilor primite și precizează că orice informație utilă trebuie să fie comunicată Comisiei; aceasta fixează termenul în care părțile interesate își pot face cunoscute punctele de vedere în scris și pot cere să fie ascultate oral de Comisie în conformitate cu alineatul (5);

(b) notifică în mod oficial reprezentanții țării sau ai țărilor care fac obiectul procedurii cu care, după caz, se pot ține consultări;

(c) conduce examinarea la nivel comunitar, în cooperare cu statele membre.

[...]

(4) (a) Reclamanții, exportatorii și importatorii în cauză, ca și reprezentanții țării sau ai țărilor în cauză pot lua cunoștință de orice informații furnizate Comisiei, cu excepția documentelor de uz

intern ale Comisiei și ale administrațiilor, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 9 și să fie folosite de Comisie în procedura sa de examinare. Persoanele în cauză adresează în scris Comisiei o cerere motivată indicând informațiile dorite;

(b) reclamanții, exportatorii și importatorii în cauză și reprezentanții țării sau ai țărilor în cauză pot cere să fie informați cu privire la principalele fapte și considerații care rezultă din procedura de examinare.

(5) Comisia poate audia părțile în cauză. Acestea trebuie să fie audiate atunci când au cerut în scris în termenul fixat de avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, demonstrând că sunt, în mod efectiv, părți direct interesate de rezultatul procedurii.

[...]

(8) La sfârșitul examinării sale, Comisia supune comitetului un raport. Acest raport ar trebui, în mod normal, să fie prezentat în termen de cinci luni de la avizul deschiderii, cu excepția cazului în care complexitatea examinării nu face Comisia să prelungească aceste termene la șapte luni.”

7 Articolul 10 din Regulamentul nr. 3286/94, referitor la examinarea elementelor de probă, prevede:

„[...]”

(4) Atunci când se pretinde existența efectelor comerciale negative, Comisia examinează incidența, reală sau potențială a acestora, asupra economiei Comunității sau a unei regiuni a Comunității sau asupra unui sector al activității economice care este practică aici. În acest scop, Comisia poate lua în considerare, după caz, factori de tipul celor examinați la alineatele (1) și (2). Pot exista efecte comerciale negative, în special atunci când un obstacol în calea comerțului fie blochează, împiedică sau deviază fluxurile de schimburi comerciale pentru un produs sau un serviciu, fie afectează în mod grav aprovizionarea întreprinderilor comunitare (de exemplu, cu piese sau componente sau cu materii prime). În cazul în care se pretinde amenințarea cu producerea de efecte comerciale negative, Comisia apreciază dacă materializarea amenințării este sau nu este clar previzibilă.

(5) Comisia ia în considerare, la examinarea sa, și elementele de probă cu privire la efectele comerciale negative, dispozițiile, principiile sau practicile care reglementează dreptul la acțiune în temeiul normelor comerciale internaționale aplicabile, menționate la articolul 2 alineatul (1).

[...]”

8 În temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94:

„Atunci când rezultă din procedura de examinare că nici o acțiune nu este necesară în interesul Comunității, încheierea procedurii se decide în conformitate cu articolul 14.”

9 Articolul 12 din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„(1) Cu excepția cazului în care situația de fapt sau de drept este de așa natură încât nu se impune o procedură de examinare, atunci când rezultă din procedura de examinare că o acțiune este necesară în interesul Comunității pentru a asigura exercitarea deplină a drepturilor conferite Comunității prin normele de drept internațional în vederea înlăturării [...] efectelor comerciale negative cauzate de obstacolele în calea comerțului adoptate sau menținute de către țări terțe, măsurile corespunzătoare se decid în conformitate cu procedura menționată la articolul 13.

[...]”

10 Articolul 14 din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„(1) În cazul în care se face referire la procedura prevăzută de prezentul articol, comitetul este sesizat de președintele său.

(2) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect de decizie care urmează să fie adoptată. Comitetul deliberează într-un termen pe care președintele îl poate fixa în funcție de urgență.

(3) Comisia adoptă o decizie pe care o comunică statelor membre și care se aplică de la expirarea unui termen de zece zile în cazul în care nici un stat membru nu a sesizat Consiliul în decursul acestui termen.

(4) La cererea unui stat membru, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate reforma decizia Comisiei.

(5) Decizia Comisiei se aplică de la expirarea unui termen de treizeci de zile de la data sesizării Consiliului, în cazul în care acesta nu s-a pronunțat în acest termen.”

Faptele premergătoare litigiului

11 Între 1981 și 1996, Consiliul a adoptat mai multe directive în cadrul luptei împotriva utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal în hrana pentru animale, în special cu scopul de a asigura protecția sănătății oamenilor.

12 Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „Statele Unite”) au introdus în fața instanțelor OMC o procedură de soluționare a litigiilor, în care contestau conformitatea dispozițiilor comunitare cu normele organizației menționat anterior.

13 La 18 august 1997, un Grup special a declarat reglementarea comunitară contrară normelor OMC.

14 La 16 ianuarie 1998, Organul de apel a adoptat un raport care confirma această decizie.

15 În urma adoptării acestui raport de către Organul de soluționare a litigiilor (denumit în continuare „OSL”) la 13 februarie 1998, data până la care reglementarea comunitară trebuia să fie pusă în conformitate cu normele OMC a fost stabilită, prin hotărâre arbitrală, la 13 mai 1999.

16 Întrucât Comunitatea Europeană nu și-a modificat legislația în termenul stabilit, Statele Unite au solicitat OSL, la 3 iunie 1999, autorizația de a suspenda concesiile tarifare, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Înțelegerea privind soluționarea litigiilor, anexată la Acordul de instituire a OMC (denumită în continuare „Înțelegerea”), pentru o sumă anuală de 202 milioane de dolari americani (USD). În același timp, Statele Unite au întocmit o listă cu produsele care pot fi supuse unei suspendări a concesiilor tarifare, printre care și muștarul preparat.

17 În urma unei hotărâri arbitrale din 12 iulie 1999 privind valoarea totală a concesiilor tarifare care urmează să fie suspendate, OSL a autorizat Statele Unite, la 26 iulie 1999, să suspende concesiile menționate anterior pentru o sumă de 116,8 milioane USD per an și să impună un drept vamal suplimentar de 100 % pentru un anumit număr de produse provenite din statele membre ale Comunității Europene, inclusiv muștarul preparat. Cu toate acestea, Statele Unite au decis să nu aplice suspendarea concesiilor tarifare pentru produsele provenite din Regatul Unit.

18 La 7 iunie 2001, Fédération des industries condimentaires de France (denumită în continuare „FICF,, sau „petenta”), care reunește principalii producători francezi de muștar preparat, a depus o plângere la Comisia Europeană, în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 3286/94.

19 Această plângere preciza, în special, că aplicarea selectivă a măsurilor de retaliere americane contravenea articolului 22 din Înțelegere, în sensul că măsurile de suspendare a concesiilor tarifare autorizate de către OSL pot fi aplicate numai în privința „membrului în cauză”, condamnat anterior, în speță Comunitatea Europeană în ansamblul său, și nu doar în privința anumitor state membre. De asemenea, plângerea indica faptul că obstacolul în calea comerțului creat de Statele Unite genera efecte comerciale negative, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, asupra exporturilor de muștar preparat ale întreprinderilor membre ale FICF și că era în interesul Comunității să inițieze o procedură împotriva măsurilor americane, în temeiul Regulamentului nr. 3286/94.

20 În lumina probelor aduse de petentă, Comisia a publicat, la 1 august 2001, un aviz de deschidere a unei proceduri de examinare, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul nr. 3286/94, privind un obstacol în calea comerțului constând în practici comerciale menținute de Statele Unite în cadrul importului de muștar preparat (JO 2001, C 215, p. 2).

21 Acest aviz preciza, la punctul 2, că „examinarea deschisă de Comisie poate să se refere și la alte produse ce par să fie afectate în același fel ca și muștarul preparat și, în special, cele pentru

care părțile interesate, care se fac cunoscute în termen [de treizeci de zile de la data publicării avizului], furnizează dovada că acestea sunt afectate de practicile incriminate”.

22 Mai multe organizații profesionale s-au făcut cunoscute Comisiei în termenul stabilit, printre care Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort și Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne”. În urma interesului manifestat, Comisia a decis, în temeiul punctului 2 din avizul de deschidere, să extindă procedura de examinare la foie gras, Roquefort și cepele eșalote.

23 La 6 martie 2002, după încheierea examinării, Comisia a informat comitetul menționat la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94 cu privire la concluziile anchetei acesteia, iar apoi i-a trimis o copie a raportului privind examinarea acesteia la 27 martie 2002. Acest raport propunea închiderea procedurii.

24 La 23 aprilie 2002, Comisia i-a trimis consilierului FICF o versiune neconfidențială a raportului de examinare. În scrisoarea acesteia, Comisia preciza că propunerea de închidere a procedurii a fost aprobată de comitetul prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94 și că, prin urmare, o decizie în acest sens va fi publicată la scurt timp în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

25 Prin scrisoarea din 17 mai 2002, unul dintre consilierii FICF a confirmat primirea raportului de examinare. În această scrisoare, consilierul în cauză s-a declarat surprins de termenul de care a avut nevoie Comisia pentru a-i trimite acest raport și pentru a adopta decizia din cauză. Luând notă de declarația făcută de Comisie în scrisoarea acesteia din 23 aprilie 2002, conform căreia urma să fie adoptată o decizie în scurt timp, consilierul FICF a concluzionat că petentei nu i se oferea un drept de răspuns de către Comisie, practică pe care acesta o considera contrară respectării dreptului la apărare.

26 În răspunsul la această scrisoare, din data de 4 iunie 2002, Comisia a subliniat că respectase pe deplin dispozițiile Regulamentului nr. 3286/94, în special ale articolului 8 alineatele (4) și (8). În această privință, Comisia a subliniat că petenta nu îi adresase niciodată o cerere, în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94. De asemenea, Comisia i-a amintit reclamantei că aceasta din urmă fusese informată în permanență cu privire la evoluția cauzei și că era la curent cu rezultatul procedurii de examinare cu mult înainte de data transmiterii oficiale a raportului de examinare.

27 La 6 iunie 2002, Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne” a trimis Comisiei o scrisoare prin care își exprima, mai întâi, surprinderea că nu primise în mod direct raportul de examinare, care i-a fost transmis prin intermediul consilierilor acesteia. În continuare, își exprima dezacordul cu privire la închiderea anunțată a procedurii de examinare și considera, în cele din urmă, că anunțarea viitoarei adoptări a deciziei de închidere a procedurii de examinare nu îi permitea să își exercite dreptul la replică în privința concluziilor conținute în raportul de examinare.

28 La 7 iunie 2002, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort a trimis Comisiei o scrisoare în mare parte identică cu cea trimisă de către Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne”.

29 Prin scrisorile din 14 iunie 2002, Comisia a trimis o versiune neconfidențială a raportului de examinare către Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort și către Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne”, amintindu-le că aceste organizații profesionale interveniseră în procedura de examinare numai în calitate de părți interesate, motiv pentru care Comisia considerase că nu trebuie să le transmită în mod direct raportul de examinare, care, în plus, era un document public. În scrisorile sale, Comisia a indicat, de asemenea, că, în orice caz, aceasta respectase dispozițiile articolului 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 și că informase în mod regulat consilierii celor două organizații cu privire la evoluția cauzei și că aceștia erau la curent cu rezultatul procedurii de examinare cu mult înainte de data comunicării oficiale a raportului de examinare. În cele din urmă, Comisia a subliniat că decizia de închidere a procedurii de examinare urma să fie adoptată în curând.

30 La 9 iulie 2002, Comisia a adoptat Decizia 2002/604/CE de închidere a procedurii de examinare privind obstacolele în calea comerțului, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, constând în practici comerciale menținute de Statele Unite ale Americii în cadrul importului de muștar preparat (JO L 195, p. 72, denumită în continuare „decizia atacată”). Decizia atacată a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* la 27 iulie 2002.

31 La considerentul 6 din decizia atacată, Comisia a afirmat:

„Procedura de examinare a condus la concluzia că pretinsele efecte comerciale negative nu păreau să fie rezultatul obstacolului în calea comerțului citat în plângere, și anume eliminarea concesiilor de către Statele Unite ale Americii, în mod selectiv, numai împotriva anumitor state membre («sanctiune selectivă»). Într-adevăr, ancheta nu a demonstrat că aplicarea suspendării concesiilor în privința Regatului Unit ar permite reclamantului să exporte mai mult muștar preparat către piața americană. În consecință, niciun efect comercial negativ, în sensul regulamentului, nu poate fi atribuit obstacolului în calea comerțului denunțat de reclamant, cu excepția efectelor comerciale care rezultă din suspendarea concesiilor, autorizată și aplicată legal de Statele Unite ale Americii în cadrul Acordului privind OMC. Prin urmare, în conformitate cu articolul 11 [din Regulamentul nr. 3286/94], procedura de examinare a demonstrat că nicio acțiune specifică împotriva pretinsului obstacol în calea comerțului nu era necesară în interesul Comunității.”

32 În consecință, Comisia a decis, în articolul unic al deciziei atacate, să închidă procedura de examinare deschisă la 1 august 2001.

Procedura și pretențiile părților

33 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 16 octombrie 2002, FICF, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras și Comité économique agricole régional „fruits et

légumes de la région Bretagne” (denumiți în continuare „reclamanții”) au introdus prezenta acțiune.

34 În temeiul articolului 14 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și la propunerea Camerei întâi, Tribunalul a decis, după ascultarea părților în conformitate cu articolul 51 din regulamentul menționat anterior, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.

35 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera întâi extinsă) a hotărât deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, a solicitat părților să răspundă la anumite întrebări și să prezinte anumite documente.

36 În ședința din 14 septembrie 2004, au fost ascultate susținerile orale ale părților, precum și răspunsurile acestora la întrebările Tribunalului.

37 Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

38 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la admisibilitate

39 Cu toate acestea, fără a ridica o excepție de inadmisibilitate împotriva prezentei acțiuni, Comisia și-a limitat înscrisurile la situația FICF, singura organizație care a depus o plângere la Comisie, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr. 3286/94, excluzând celelalte organizații profesionale care au intervenit în procedura de examinare în calitate de părți interesate.

40 În această privință, trebuie subliniat faptul că reclamanții au introdus una și aceeași cerere. Or, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, fiind vorba de una și aceeași cerere, constatarea admisibilității acesteia în privința unui reclamant înseamnă că nu mai este necesar să se examineze calitatea procesuală a celorlalți reclamanți, deoarece este suficientă îndeplinirea condițiilor enunțate la articolul 230 CE de către cel puțin unul dintre reclamanți (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia, C-313/90, Rec., p. I-1125, punctul 31; Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 1995, CCE de Vittel și alții/Comisia, T-12/93, Rec., p. II-1247, punctul 44, și Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 1998,

European Night Services și alții/Comisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 și T-388/94, Rec., p. II-3141, punctul 61).

41 Or, trebuie să se precizeze că articolul 4 din Regulamentul nr. 3286/94 este destinat să permită, în special, oricărei asociații care acționează în numele uneia sau mai multor întreprinderi din Comunitate, precum, în speță, FICF, care acționează în numele producătorilor francezi de muștar preparat, să invoce dreptul de a se prevala de normele comerciale internaționale, prevăzute într-un acord comercial multilateral sau plurilateral, în plângerea pe care o depune la Comisie, în condițiile precizate de regulamentul menționat anterior, precum și să se prevaleze de garanțiile procedurale prevăzute de dispozițiile aceluiași regulament. Ansamblul acestor garanții implică faptul că un reclamant, în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 3286/94, are dreptul de a supune controlului Tribunalului o decizie a Comisiei care încheie o procedură de examinare deschisă în urma depunerii plângerii acestuia.

42 Rezultă că FICF, care a depus o plângere la Comisie în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 3286/94, poate să conteste decizia atacată în fața Tribunalului și că, prin urmare, fiind vorba de una și aceeași acțiune, nu este necesară examinarea calității procesuale a celorlalți reclamanți.

Cu privire la fond

43 Reclamanții invocă opt motive în sprijinul acțiunii lor. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94; al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94; al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94; al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94; al cincilea motiv este întemeiat pe lipsa motivării deciziei atacate; al șaselea motiv este întemeiat pe erori evidente în aprecierea faptelor și pe încălcarea articolului 2 alineatul (4) și a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94; al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare; în cele din urmă, al optulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 și pe neîndeplinirea obligației de diligență a Comisiei.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94

Argumentele părților

44 Conform reclamanților, definiția unui „obstacol în calea comerțului”, astfel cum rezultă din articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, se bazează pe două elemente identificabile clar și indisociabile, și anume un element material („orice practică comercială adoptată sau menținută de o țară terță”) și un „element de ilegalitate” („dreptul de a intenta o acțiune” conferit Comunității Europene). Or, în opinia reclamanților, decizia atacată a limitat această definiție numai la elementul de ilegalitate, adică la aplicarea „selectivă” de către Statele Unite a suspendării concesiilor tarifare. Conform reclamanților, abordarea adoptată de către Comisie încalcă nu numai articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, ci, de asemenea, denaturează sfera de aplicare a plângerii depuse de către FICF și avizul de deschidere a procedurii de examinare. Contrar a ceea ce pare să pretindă Comisia, măsurile de suspendare a concesiilor tarifare adoptate de către Statele Unite nu pot să fie scindate între, pe de o parte,

măsurile autorizate de către OSL și aplicate de Statele Unite și, pe de altă parte, obstacolul în calea comerțului pretins de petentă, și anume aplicarea selectivă a măsurilor menționate anterior. Conform reclamanților, nu din cauza faptului că OSL a autorizat adoptarea măsurilor de retaliere este „legală” aplicarea acestor măsuri de către statele Unite, astfel cum consideră Comisia.

45 Comisia amintește, în primul rând, că obiectul Regulamentului nr. 3286/94 este de a stabili procedurile comunitare din domeniul politicii comerciale comune care trebuie să permită Comunității să-și exercite drepturile care îi sunt recunoscute de către OMC. În acest sens articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 definește un obstacol în calea comerțului drept orice practică comercială adoptată sau menținută de o țară terță cu privire la care dreptul de a intenta o acțiune este consacrat de normele comerciale internaționale.

46 În continuare, Comisia contestă interpretarea articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 adoptată de reclamanți. Conform Comisiei, nu este suficient să existe un obstacol în calea comerțului pentru inițierea unei procedură de soluționare a litigiilor. Mai întâi de toate, trebuie să fie stabilită existența unor efecte comerciale negative. Prin urmare, în scopul aplicării Regulamentului nr. 3286/94, noțiunea de obstacol în calea comerțului nu poate fi separată de cea de „efecte comerciale negative”. Altfel spus, în opinia Comisiei, pentru a exista un „obstacol în calea comerțului”, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, este necesar ca întreprinderile să demonstreze că suferă „efecte comerciale negative”, în sensul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94. O interpretare contrară ar avea ca efect crearea unei adevărate *actio popularis* în favoarea întreprinderilor comunitare.

47 Conform Comisiei, în speță a fost aplicată această interpretare a noțiunii de „obstacol în calea comerțului”, atât în cadrul raportului de examinare, cât și cu ocazia adoptării deciziei atacate. Prin urmare, o asemenea interpretare nu este nouă pentru reclamanți. În această privință, Comisia face trimitere la decizia atacată, conform căreia ancheta nu a fost în măsură să demonstreze că petenta suferise efecte comerciale negative din cauza deciziei Statelor Unite de a aplica în mod selectiv suspendarea concesiilor tarifare, cu excepția efectelor comerciale care rezultă din această suspendare, care a fost „autorizată și aplicată legal de Statele Unite ale Americii în cadrul Acordului OMC”. Comisia concluzionează că, pe de o parte, măsurile americane au fost adoptate respectând principiile stabilite de OMC și că, pe de altă parte, deoarece niciun efect comercial negativ nu a putut fi demonstrat de petentă, nu există un „obstacol în calea comerțului”, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, contrar celor pretinse de reclamanți.

Aprecierea Tribunalului

48 Cu titlu introductiv, trebuie să se observe că, în temeiul Regulamentului nr. 3286/94, inițierea unei acțiuni a Comunității în temeiul normelor comerciale internaționale împotriva unui obstacol în calea comerțului, adoptată sau menținută de o țară terță și având un efect pe piața acesteia din urmă, presupune, cel puțin, îndeplinirea a trei condiții cumulative, și anume existența unui obstacol în calea comerțului, astfel cum este definit de regulament, prezența unor efecte comerciale negative rezultate din obstacolul menționat anterior și necesitatea întreprinderii unei acțiuni în interesul Comunității. În cazul în care, la încheierea unei proceduri de examinare deschise în conformitate cu Regulamentul nr. 3286/94, Comisia constată că nu este îndeplinită una dintre condițiile menționate anterior, instituțiile comunitare sunt îndreptățite să considere că nu este necesar să se continue o asemenea acțiune.

49 În ceea ce privește noțiunea de obstacol în calea comerțului, trebuie amintit faptul că, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94:

„În sensul prezentului regulament, prin «obstacol în calea comerțului» se înțelege orice practică comercială adoptată sau menținută de o țară terță cu privire la care dreptul de a intenta o acțiune este consacrat de normele comerciale internaționale. Un astfel de drept există atunci când normele comerciale internaționale interzic expres o practică sau recunosc părții lezate de această practică dreptul de a căuta să înlăture efectul practicii în cauză.”

50 În speță, este cunoscut faptul că, în decizia atacată, Comisia a considerat că FICF se plângea de un obstacol în calea comerțului constituit de suspendarea concesiilor tarifare de către Statele Unite împotriva exportatorilor de muștar preparat din statele membre ale Comunității, exceptându-i pe cei din Regatul Unit, sancțiune pe care decizia atacată a calificat-o drept „selectivă”.

51 Conform reclamanților, adoptând această abordare, Comisia nu a ținut seama de definiția obstacolului în calea comerțului, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, în măsura în care, în speță, aceasta a reținut numai elementul de „ilegalitate” din definiția menționată anterior.

52 Acest argument nu poate fi acceptat.

53 Mai întâi, trebuie subliniat că elementele care compun definiția unui obstacol în calea comerțului, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, nu pot fi separate în mod artificial, astfel cum sugerează reclamanții. Un obstacol în calea comerțului, a cărui existență poate fi invocată în scopul aplicării Regulamentului nr. 3286/94, presupune existența unui drept de a intenta o acțiune consacrat de normele comerciale internaționale. Această interpretare decurge, în special, din trimiterea care se face la articolul 1 alineatul (1) din regulamentul în cauză la „respectarea obligațiilor și procedurilor internaționale existente”. Aceasta este confirmată de al șaptelea considerent din Regulamentul nr. 3286/94, care precizează că „acest mecanism [pus în aplicare de regulament] are ca obiectiv furnizarea unei proceduri care să permită să se solicite instituțiilor comunitare să reacționeze în fața obstacolelor în calea comerțului, ridicate de către țări terțe [...], cu condiția să existe un drept la acțiune cu privire la astfel de obstacole în normele care reglementează comerțul internațional”. O interpretare diferită ar însemna că orice practică comercială adoptată sau menținută de o țară terță ar putea să fie considerată drept un obstacol în calea comerțului, chiar și în cazul în care niciun drept de a intenta o acțiune nu este consacrat de normele comerciale internaționale.

54 În continuare, în ceea ce privește argumentul reclamanților conform căruia interpretarea reținută de Comisie nu ține seama de domeniul de aplicare al plângerii depuse de FICF la Comisie, trebuie subliniat faptul că petenta nu pretindea, contrar celor susținute de reclamanți în fața Tribunalului, că măsurile americane de suspendare a concesiilor tarifare, pentru o sumă de 116,8 milioane USD, în privința anumitor produse originare din Comunitate intrau sub incidența definiției „obstacolului în calea comerțului”. În plângere, se admitea că aceste măsuri fuseseră autorizate de OSL la 26 iulie 1999. În schimb, în argumentele plângerii privind calificarea drept

„obstacol în calea comerțului”, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, a măsurilor adoptate de Statele Unite (punctul IV din plângere), petenta considera că exista o încălcare a normelor OMC prin faptul că „Statele Unite nu puteau să aleagă în mod legal să aplice măsurile de retaliere anumitor state membre ale Uniunii Europene și altora nu” (punctul IV.1, p. 8 din plângere) și că „aplicarea selectivă a măsurilor de retaliere de către Statele Unite pune în discuție stabilirea de către arbitrii a unui nivel de suspendare a concesiilor” (punctul IV.2, p. 11 din plângere). În plus, aceasta admitea că „concluziile și recomandările Grupului special și ale Organului de apel vizau «Comunitățile Europene» [și că], prin urmare, Statele Unite trebuiau să își aplice măsurile «Comunităților Europene», fără a putea să facă distincție între statele membre, care au aplicat, toate, măsurile comunitare contestate” (p. 13 din plângere). În cele din urmă, aceasta amintea că „atitudinea Statelor Unite avea ca efect denaturarea elementului comunitar al politicii comerciale prevăzute de tratat” prin faptul că măsurile de retaliere vizau numai 14 din cele 15 state membre (p. 14 din plângere).

55 Rezultă că obstacolul în calea comerțului denunțat de plângere consta doar în aplicarea selectivă a măsurilor americane de suspendare a concesiilor tarifare, fără ca domeniul de aplicare a plângerii să fi fost denaturat de Comisie. Mai mult, Tribunalul subliniază că, în speță, ținând seama de definiția obstacolului în calea comerțului, prevăzută la punctul 53 de mai sus, obstacolul în calea comerțului în sensul Regulamentului nr. 3286/94 putea consta numai în aplicarea selectivă a măsurilor americane de suspendare a concesiilor tarifare. Având în vedere că în domeniul de aplicare a Regulamentului nr. 3286/94 intră numai obstacolele în calea comerțului în privința cărora există un drept de acțiune consacrat de normele comerciale internaționale, nu putea fi deschisă o procedură în temeiul acestui regulament împotriva măsurilor americane de suspendare care au fost autorizate de OSL, în măsura în care, în principiu, în privința acestora nu exista niciun drept de acțiune al Comunității, consacrat de normele comerciale internaționale. Din acest motiv, punctul 4 din avizul de deschidere a procedurii de examinare, citat la punctul 20 de mai sus, preciza faptul că obstacolul în calea comerțului pretins în plângere era constituit mai degrabă de menținerea unor „măsuri comerciale [...] împotriva mai multor state membre decât împotriva Comunității în ansamblu” și că FICF considera, fără ca exactitatea unei asemenea aprecieri să fie contestată în fața Tribunalului, că „practica constând în solicitarea de măsuri împotriva tuturor statelor membre, care ulterior sunt aplicate numai unora dintre acestea, aducea atingere caracterului previzibil al mecanismului de soluționare a litigiilor”. În plus, trebuie precizat, de asemenea, că punctul 1.4 din raportul de examinare întocmit de Comisie, intitulat „The obstacle to trade” (Obstacolul în calea comerțului), preciza:

„[...] este important de subliniat faptul că obstacolul în calea comerțului în cauză în această anchetă nu constă în suspendarea concesiilor de către Statele Unite ale Americii în urma așa-numitei cauze a „hormonilor”, ci în modul în care această suspendare a fost pusă în aplicare de Statele Unite. Astfel, reclamantul nu contestă dreptul Statelor Unite de a suspenda concesiile menționate anterior în temeiul Înțelegerii privind soluționarea litigiilor în cadrul OMC, ci doar dreptul acestora de a le suspenda numai în privința anumitor state membre comunitare, excluzându-le pe celelalte.”

56 Or, contrar celor pretinse de reclamanti, afirmând că obstacolul în calea comerțului identificat în plângere consta în aplicarea selectivă a măsurilor americane în privința statelor membre ale Comunității, considerentele 3 și 6 din decizia atacată sunt conforme atât cu definiția „obstacolului în calea comerțului”, menționată la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, cât și

cu calificarea ce rezultă, în speță, din plângere și care a fost reținută de avizul de deschidere a procedurii și de raportul de examinare.

57 Din toate aceste considerente rezultă că, în speță, contrar celor susținute de reclamantii, Comisia nu s-a rezumat numai la elementul de „ilegalitate” al definiției unui obstacol în calea comerțului, ci a luat în considerare toate elementele indisociabile ale noțiunii de obstacol în calea comerțului, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94.

58 În aceste condiții, primul motiv este respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94

Argumentele părților

59 Reclamantii consideră că abordarea restrictivă a noțiunii de obstacol în calea comerțului, astfel cum a fost reținută în decizia atacată, implică, de asemenea – și în mod necesar –, o analiză greșită a „efectelor comerciale negative”, în sensul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94, ceea ce contravine dispoziției în cauză. Conform reclamanților, Comisia ar fi trebuit să analizeze efectele comerciale negative ale impunerii ilegale, din iulie 1999, a unor drepturi vamale suplimentare de 100 % *ad valorem*, pe care le contestau reclamantii, și nu numai efectele elementului care face măsurile americane ilegale, și anume aplicarea selectivă a măsurilor menționate anterior.

60 În plus, reclamantii consideră că decizia atacată este viciată, de asemenea, de o eroare evidentă în aprecierea datelor conținute în raportul de examinare. Concluzia la care a ajuns Comisia în decizia atacată, conform căreia acest raport „nu a demonstrat că aplicarea suspendării concesiilor [tarifare] în privința Regatului Unit ar permite petentei să exporte mai mult muștar preparat către piața americană”, este infirmată de lectura combinată a datelor privind scăderea importurilor de muștar provenit din statele membre, exceptând Regatul Unit, și creșterea importurilor provenite din acest din urmă stat membru, care figurează în raportul de examinare.

61 Comisia răspunde că a apreciat în mod corect natura efectelor comerciale generate de suspendarea concesiilor tarifare adoptate de Statele Unite în privința muștarului preparat.

62 Comisia arată că în concluziile raportului de examinare nu s-a pus în evidență existența unui efect de „vase comunicante” între scăderea exporturilor către Statele Unite ale petentei, pe de o parte, și o creștere substanțială și pe termen lung a exporturilor britanice, pe de altă parte. Conform Comisiei, datele din raportul de examinare arată că decizia Statelor Unite de a exclude produsele provenite din Regatul Unit de la suspendarea concesiilor tarifare nu a adus beneficii exporturilor de muștar britanic către această țară și nu a produs efecte comerciale negative pentru petentă. Efecte comerciale negative, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, ar fi fost cauzate în privința petentei numai în cazul în care procedura de examinare ar fi fost în măsură să demonstreze consecințele durabile și semnificative pe care caracterul selectiv al măsurilor le-a generat pe piața muștarului preparat din Europa. Cu toate acestea, Comisia amintește, de

asemenea, că articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94 reține o definiție precisă a noțiunii de „efecte comerciale negative”, referindu-se la efectele provocate de obstacolele în calea comerțului care au un impact important asupra economiei Comunității sau a unei regiuni sau a unui sector de activitate economică al Comunității. Conform acesteia, faptul că „reclamantul este victimă a efectelor negative nu este considerat suficient în sine pentru a justifica inițierea unei acțiuni de către instituțiile Comunității”.

63 În cele din urmă, conform Comisiei, decizia atacată a indicat într-adevăr că examinarea nu a putut să dovedească faptul că natura selectivă a măsurilor de retaliere americane a generat efecte comerciale negative care îndeplinesc criteriile stabilite în Regulamentul nr. 3286/94.

Aprecierea Tribunalului

64 Cu titlu introductiv, este necesar să se amintească faptul că, în temeiul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94:

„«Efectele comerciale negative» sunt efectele pe care un obstacol în calea comerțului le produce sau amenință să le producă, în legătură cu un produs sau cu un serviciu, pentru întreprinderile comunitare de pe piața unei țări terțe și care au un impact important asupra economiei Comunității sau a unei regiuni sau a unui sector al activității economice a Comunității. Faptul că reclamantul este victimă a efectelor negative nu este considerat suficient în sine pentru a justifica inițierea unei acțiuni de către instituțiile Comunității.”

65 Din această definiție rezultă că Regulamentul nr. 3286/94 a intenționat să rețină existența unei legături de cauzalitate între efectele comerciale negative actuale („cauzatoare”) sau potențiale („care riscă să cauzeze”) și obstacolul în calea comerțului, astfel cum este identificat în circumstanțele specifice ale fiecărei spețe, în sensul Regulamentului nr. 3286/94. Această interpretare este susținută de al șaptelea considerent din Regulamentul nr. 3286/94, care prevede că mecanismul stabilit de acest regulament urmărește să permită instituțiilor comunitare să reacționeze la obstacolele în calea comerțului ridicate sau menținute de țări terțe „care provoacă” efecte comerciale negative, precum și de articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior, referitor la conținutul unei plângeri, care impune ca aceasta din urmă să conțină elemente de probă suficiente în ceea ce privește existența obstacolelor în calea comerțului și a efectelor negative „care rezultă din acestea”. În plus, efectele comerciale negative, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, trebuie, de asemenea, să aibă un impact important asupra economiei Comunității sau a unei regiuni sau a unui sector de activitate economică al Comunității.

66 În această privință, în ceea ce privește argumentul reclamanților conform căruia Comisia nu ar fi trebuit să își limiteze analiza efectelor comerciale negative la cele provocate de aplicarea selectivă a suspendării concesiilor tarifare, Tribunalul consideră că, ținând seama de răspunsul oferit la primul motiv menționat anterior și de legătura de cauzalitate care trebuie să existe între un „obstacol în calea comerțului” și „efectele comerciale negative”, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, acesta trebuie să fie respins. Întrucât „obstacolul în calea comerțului”, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, denunțat în prezenta cauză, este constituit de aplicarea selectivă a suspendării concesiilor tarifare în privința exporturilor de muștar preparat către Statele Unite, Comisia trebuia să își limiteze analiza „efectelor comerciale negative” la cele care aveau o legătură de cauzalitate cu obstacolul menționat anterior.

67 Date fiind acestea, trebuie să se verifice dacă, astfel cum susțin reclamantii, Comisia a săvârșit o eroare evidentă în aprecierea datelor care rezultă din raportul de examinare atunci când a concluzionat, la considerentul 6 din decizia atacată, că „ancheta nu a demonstrat că aplicarea suspendării concesiilor [tarifare] în privința Regatului Unit ar permite reclamantului să exporte mai mult muștar preparat către piața americană”.

68 În această privință, este necesar să se sublinieze, în primul rând, că există o diferență între formularea versiunii franceze a pasajului citat anterior din considerentul 6 al deciziei atacate și formularea din marea majoritate a celorlalte versiuni lingvistice ale acestui text. Spre deosebire de textul în limba franceză care utilizează adverbul „mai mult”, marea majoritate a celorlalte versiuni lingvistice fac referire la „mai mari” sau „oportunități de export mai mari”. Acest lucru este valabil pentru versiunile pasajului citat anterior în limbile engleză („[...] would result in greater export opportunities [...]”), germană („[...] für den Antragsteller zu besseren Ausfuhrmöglichkeiten für Senf [...]”), daneză („[...] at klageren ville få større muligheder for at eksportere [...]”), spaniolă („[...] traería consigo mayores oportunidades para el denunciante de exportar [...]”), finlandeză („[...] valituksen tekijän [...] viennin mahdollisuuksien laajenemiseen [...]”), italiană („[...] comporterebbe per il denunciante maggiori opportunità di esportazione [...]”), portugheză („[...] se traduziria, para o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação [...]”) și suedeză („[...] bättre utsiker för den klagande att exportera [...]”).

69 Tribunalul consideră că ideea vehiculată de aceste diferite versiuni lingvistice ale pasajului citat anterior, care este relevantă pentru examinarea pretensei erori evidente de apreciere, reflectă, pe de o parte, o corelare mai puțin directă decât cea care este exprimată în versiunea franceză prin folosirea adverbului „mai mult” între scăderea exporturilor către Statele Unite de muștar preparat provenit din paisprezece state membre ale Comunității și creșterea exporturilor către Statele Unite ale acestui produs provenit din Regatul Unit și, pe de altă parte, un impact pe o perioadă de timp asupra nivelului exporturilor de muștar preparat către Statele Unite.

70 În continuare, trebuie subliniat faptul că reclamantii nu contestă datele care figurează în raportul de examinare privind exporturile către Statele Unite de muștar preparat provenit, pe de o parte, din state membre ale Comunității, exceptând Regatul Unit, și, pe de altă parte, provenite din acest din urmă stat. În plus, reclamantii nu contestă nici metoda care a fost adoptată de raportul de examinare în scopul stabilirii efectelor comerciale negative cauzate de obstacolul în calea comerțului, astfel cum a fost identificat acesta la punctul 1.4 din raportul de examinare și cum a fost amintit la punctul 55 menționat anterior.

71 Date fiind aceste lucruri, rezultă atât din datele înregistrate în raportul de examinare, cât și din analiza care a fost efectuată în acesta, că nu este în mod evident greșită concluzia la care a ajuns Comisia la considerentul 6 din decizia atacată.

72 Este necesar să se constate că, între media exporturilor pentru perioada 1996-1998 și pentru anul 2000, creșterea exporturilor către Statele Unite de muștar preparat provenit din Regatul Unit, atât ca valoare cât și ca volum, a reprezentat o parte și o proporție foarte mică în raport cu exporturile de muștar preparat provenit din alte state membre comunitare. Prin urmare, chiar presupunând că exportatorii din statele membre altele decât Regatul Unit ar fi profitat de această

creștere, în cazul în care măsurile de retaliere americane ar fi fost extinse la muștarul preparat originar din Regatul Unit – ceea ce nu a fost demonstrat de către reclamanți –, acești exportatori nu ar fi putut să beneficieze de oportunități de export mai mari.

73 Mai mult, rezultă din informațiile utilizate de către Comisie în cursul procedurii de examinare că importatorii americani de muștar preparat au căutat furnizori alternativi stabiliți în afara Comunității, care au beneficiat în mod considerabil de pe urma suspendării de către autoritățile americane a concesiilor tarifare în privința muștarului preparat provenit din statele membre.

74 Rezultă că al doilea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94

Argumentele părților

75 Cu titlu introductiv, reclamanții subliniază că versiunea franceză a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94 conține o greșeală de punctuație. Făcând referire la „versiunea corectată” a acestei dispoziții, reclamanții consideră că articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94 impune ca, în examinarea efectelor comerciale negative, Comisia să țină seama de dispozițiile, principiile sau practicile care reglementează dreptul de a intenta o acțiune în temeiul normelor comerciale internaționale aplicabile. Or, conform reclamanților, deși Comisia a apreciat compatibilitatea măsurilor americane în ceea ce privește normele OMC cu ocazia pregătirii raportului de examinare, aceasta nu a efectuat nicio analiza similară în decizia atacată, ceea ce, în speță, constituie o încălcare a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94. În plus, în opinia reclamanților, decizia atacată este, de asemenea, viciată de o lipsă a motivării, în măsura în care Comisia nu a explicat motivele pentru care analiza juridică a obstacolului în calea comerțului denunțat, pe care aceasta a efectuat-o în raportul de examinare, nu figurează în decizia atacată.

76 Fără a contesta faptul că versiunea franceză a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94 conține greșeala evidențiată de reclamanți, Comisia susține că acest motiv nu este întemeiat.

Aprecierea Tribunalului

77 Versiunea franceză a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede că, „[l]a Commission tient compte aussi, dans son examen, des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d’engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l’article 2, paragraphe 1”.

78 În această privință, astfel cum au susținut reclamanții în mod întemeiat în înscrisurile acestora, fără a fi contestați în această privință de Comisie, această versiune conține o greșeală de sintaxă prin faptul că include o virgulă după termenul „examen”. Atât structura articolului 10 alineatul

(5) din Regulamentul nr. 3286/94, care ar impune introducerea conjuncției coordonatoare „et” după adjectivul „dékavorables” dacă această virgulă ar fi corectă, cât și locul acestui alineat în cadrul articolului în cauză, care se referă la „examen des éléments de preuve”, conduc la concluzia că virgula care figurează după termenul „examen” nu trebuie să fie acolo. Mai mult, celelalte versiuni lingvistice ale articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94 se referă, în această logică, la „examinarea elementelor de probă cu privire la efectele comerciale negative”.

79 Prin urmare, articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94 trebuie să fie citit în felul următor: „Comisia ia în considerare, la examinarea de către aceasta a elementelor de probă cu privire la efectele comerciale negative, dispozițiile, principiile sau practicile care reglementează dreptul la acțiune în temeiul normelor comerciale internaționale aplicabile menționate la articolul 2 alineatul (1).”

80 Cu toate acestea, susținând că dispoziția în cauză impune Comisiei să analizeze, în decizia atacată, compatibilitatea obstacolului în calea comerțului denunțat cu dispozițiile acordurilor adoptate în cadrul OMC, reclamantii interpretează greșit articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3286/94.

81 În lumina a ceea ce a fost indicat cu titlu introductiv la punctul 48 de mai sus, în măsura în care, în speță, Comisia a constatat în mod întemeiat că dovezile de tip cantitativ analizate în raportul de examinare al acesteia nu permiteau să se concluzioneze că existau efecte comerciale negative, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, aceasta nu era obligată să ia în considerare dispozițiile, principiile sau practicile care reglementează dreptul la acțiune în temeiul normelor comerciale internaționale.

82 În ceea ce privește pretenția conform căreia decizia atacată a fost viciată de o lipsă a motivării, trebuie să se observe că, întrucât Comisia a constatat în mod întemeiat lipsa efectelor comerciale negative în sensul Regulamentului nr. 3286/94, nu a fost necesar ca aceasta să examineze elementele suplimentare menționate la articolul 10 alineatul (5) din regulamentul în cauză și nici să motiveze în această privință decizia atacată.

83 Prin urmare, al treilea motiv este respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94

Argumentele părților

84 Reclamantii susțin că decizia atacată a confundat „interesul Comunității”, menționat la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, cu interesul petentei. În opinia reclamantilor, un asemenea demers este nu numai contrar acestei dispoziții, ci, de asemenea, nu ține seama, în speță, de faptul că alte părți au intervenit în cursul procedurii de examinare și că, de la anunțarea deschiderii acestei proceduri, la 1 august 2001, Comisia a recunoscut interesul Comunității de „a aborda practicile americane care pot reprezenta o amenințare sistemică la

adresa rolului Comunității în OMC și pot afecta în mod grav coeziunea și solidaritatea [Comunității], orice excludere a unui stat membru de la suspendarea concesiilor comerciale antrenând în mod inevitabil o sarcină mai mare pentru toate celelalte”.

85 Mai mult, reclamanții consideră că observațiile formulate de Comisie în cadrul procedurii în fața Tribunalului, conform cărora analiza interesului petentei este o condiție prealabilă unei analize a interesului Comunității, sunt în contradicție cu decizia atacată, în măsura în care, pentru a închide procedura de examinare, Comunitatea s-a bazat pe absența unui interes al Comunității și nu pe absența interesului petentei. În orice caz, reclamanții consideră că recunoașterea de către Comisie, în procedura scrisă, a distincției între interesul petentei și cel al Comunității susține pretenția acestora conform căreia decizia atacată a încălcat, în speță, articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94.

86 Comisia susține că Regulamentul nr. 3286/94 nu definește noțiunea de „interes al Comunității” și că aceasta dispune, în această privință, de o putere de apreciere foarte largă. Cu toate acestea, Comisia susține că, având în vedere cadrul general al Regulamentului nr. 3286/94, această noțiune joacă un rol foarte precis și anume acela de a exclude introducerea în principiu sau *in abstracto* a unei acțiuni. Altfel spus, Comisia consideră că un petent nu se poate prevala de Regulamentul nr. 3286/94 pentru a obliga Comunitatea să întreprindă o acțiune în principiu pentru apărarea interesului general al Comunității, dacă nu a suferit el însuși efecte comerciale negative. Întrucât, în speță, petenta nu a suferit asemenea efecte, în afara celor pe care măsurile de retaliere au putut să le genereze (în mod legal), nu era îndeplinită condiția prealabilă pentru examinarea interesului Comunității de a întreprinde o acțiune. În plus, concluziile raportului de examinare arată în mod clar că reclamanții nu aveau niciun interes ca măsurile americane să fie aplicate în mod uniform în privința tuturor statelor membre ale Comunității.

87 În duplica acesteia, Comisia precizează, de asemenea, că a ținut seama de toate interesele în cauză, inclusiv de cele ale întreprinderilor care au intervenit în cursul procedurii de examinare, astfel cum rezultă din raportul de examinare, ale cărui concluzii au fost respectate pe deplin de către decizia atacată. În orice caz, caracterul selectiv al măsurilor americane aduce atingere în principal muștarului preparat, întrucât, în cazul în speță, numai acest produs era exportat de către Regatul Unit, excluzând, prin urmare, Roquefort, foie gras și cepele eșalote.

88 Pe scurt, Comisia consideră că a considerat în mod corect că, având în vedere concluziile raportului de examinare, nu era în interesul Comunității să continue procedura.

Aprecierea Tribunalului

– Observații preliminare

89 Trebuie menționat faptul că Regulamentul nr. 3286/94 nu oferă nicio definiție pentru noțiunea de „interes al Comunității” și nici nu precizează normele care reglementează examinarea acestui interes. Cu toate acestea, mai multe dispoziții ale Regulamentului nr. 3286/94 fac referire la această noțiune.

90 Astfel, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, Comisia deschide o procedură de examinare „[a]tunci când, după consultări, [...] consideră că există suficiente elemente de probă pentru a justifica deschiderea unei proceduri de examinare și că aceasta va fi necesară în interesul Comunității”.

91 Mai mult, în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, „[a]tunci când rezultă din procedura de examinare că nici o acțiune nu este necesară în interesul Comunității, încheierea procedurii se decide în conformitate cu articolul 14”.

92 În plus, articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede că „[c]u excepția cazului în care situația de fapt sau de drept este de așa natură încât nu se impune o procedură de examinare, atunci când rezultă din procedura de examinare că o acțiune este necesară în interesul Comunității pentru a asigura exercitarea deplină a drepturilor conferite Comunității prin normele de drept internațional în vederea înlăturării [...] efectelor comerciale negative cauzate de obstacolele în calea comerțului adoptate sau menținute de către țări terțe, măsurile corespunzătoare se decid”.

93 Aceste dispoziții trebuie să fie citite în lumina celui de-al cincisprezecelea considerent din Regulamentul nr. 3286/94, conform căruia „întrucât se impune Comisiei [...] să nu acționeze, în fața obstacolelor în calea comerțului ridicate de țări terțe, în cadrul drepturilor și obligațiilor internaționale ale Comunității, decât în cazurile în care interesele Comunității cer o intervenție; întrucât, la momentul evaluării acestor interese, Comisia [...] ar trebui să ia în considerare avizele exprimate de toate părțile interesate de procedură”.

94 Problema stabilirii dacă interesul Comunității necesită o acțiune presupune aprecierea situațiilor economice complexe, iar controlul judecătoresc al unei asemenea aprecieri trebuie să fie limitat la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor care stau la baza alegerii contestate, a absenței unei erori evidente de apreciere a faptelor respective, precum și a absenței unui abuz de putere (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții din 10 martie 1992, Sharp Corporation/Consiliul, C-179/87, Rec., p. I-1635, punctul 58, și Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 1998, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, T-2/95, Rec., p. II-3939, punctul 292). În cazul în care instanța comunitară este sesizată cu o acțiune în anulare împotriva unei decizii a Comisiei care încheie o procedură de examinare privind obstacole în calea comerțului din motive care țin de lipsa unui interes al Comunității, în temeiul Regulamentului nr. 3286/94, sfera de aplicare a controlului judecătoresc include și examinarea lipsei erorilor de drept (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 8 iulie 2003, Euroalliage și alții/Comisia, T-132/01, Rec., p. II-2359, punctul 49). O asemenea limitare a controlului judecătoresc, valabilă în cadrul examinării măsurilor antidumping, se aplică *a fortiori* într-o procedură care prezintă un domeniu de aplicare mult mai general și care poate conduce, după caz, la introducerea unei plângeri internaționale.

95 În lumina acestor considerente trebuie să se verifice dacă, astfel cum susțin reclamantii, pe de o parte, interesul Comunității de a acționa împotriva obstacolului în calea comerțului denunțat în plângere a fost deja în mod definitiv examinat și stabilit, în momentul publicării avizului de deschidere a procedurii de examinare, și, pe de altă parte, Comisia a asimilat sau redus interesul Comunității la interesul individual al petentei, fără a ține seama de interesul celorlalte părți interesate.

– Cu privire la aprecierea interesului Comunității în momentul publicării avizului de deschidere a procedurii de examinare

96 La punctul 6 din avizul de deschidere a procedurii de examinare, Comisia a indicat:

„Este în interesul Comunității să abordeze practicile americane care pot reprezenta o amenințare sistemică la adresa rolului Comunității în OMC și pot afecta grav coeziunea și solidaritatea [Comunității], orice excludere a unui stat membru de la suspendarea concesiilor comerciale antrenând în mod inevitabil o sarcină mai mare pentru toate celelalte. Prin urmare, trebuie considerat că este în interesul Comunității să deschidă o procedură de examinare.”

97 În general, trebuie să se considere că aprecierea interesului Comunității, în momentul deschiderii unei proceduri de examinare, prezintă, prin natura sa, un caracter pregătitor. Prin urmare, aceasta nu poate fi asimilată aprecierii care trebuie să fie efectuată ulterior, adică la închiderea procedurii de examinare, în momentul în care se hotărăște dacă o acțiune este necesară în interesul Comunității.

98 O interpretare diferită ar avea drept consecință faptul că, atunci când Comisia decide să deschidă o procedură de examinare, aceasta ar fi automat obligată, în stadiul deciziei privind o eventuală acțiune a Comunității, să considere această acțiune ca fiind necesară, cu condiția să fie îndeplinite celelalte condiții legale pentru aplicarea Regulamentului nr. 3286/94 – și anume existența unui obstacol în calea comerțului și existența unor efecte comerciale negative care rezultă din acesta – , privând astfel Comisia de marja acesteia de apreciere.

99 În speță, formularea generală a punctului 6 din avizul de deschidere a procedurii de examinare nu putea să fie interpretat în sensul că Comisia renunțase la orice drept de a constata, la încheierea procedurii de examinare, dacă interesul Comunității necesita sau nu o acțiune în cauza respectivă. Este suficient să se constate că punctul 6 din avizul de deschidere s-a limitat să concluzioneze că era în interesul Comunității „să deschidă o procedură de examinare”.

100 Prin urmare, primul argument al reclamanților trebuie să fie respins.

– Cu privire la asimilarea sau reducerea interesului Comunității la interesul individual al petentei și neluarea în considerare a intereselor celorlalte părți interesate

101 Prezentul argument se bazează, în esență, pe următoarele două capete de cerere, și anume, pe de o parte, neluarea în considerare a interesului părților interesate, altele decât petenta, și, pe de altă parte, asimilarea sau reducerea de către Comisie a interesului Comunității la cel al petentei.

102 În ceea ce privește primul capăt de cerere, trebuie subliniat faptul că decizia atacată nu se referă în niciun fel la părțile menționate anterior.

103 Totuși, acest lucru nu constituie, în speță, o încălcare a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94.

104 Astfel cum rezultă din lectura combinată a punctelor 91 și 93 de mai sus, articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, astfel cum este interpretat în lumina celui de-al

cincisprezecelea considerent din regulamentul menționat anterior, garantează că, în momentul evaluării interesului Comunității în cadrul procedurii de examinare, sunt luate în considerare avizele exprimate de toate părțile interesate în procedură. Rezultă că aprecierea interesului Comunității necesită punerea în balanță a intereselor diferitelor părți interesate și a interesului general, în special în cadrul procedurii de examinare (a se vedea, prin analogie, Euroalliages și alții/Comisia, citată anterior).

105 În speță, este recunoscut faptul că, în urma publicării avizului de deschidere a procedurii de examinare, părțile interesate au informat Comisia cu privire la interesul acestora de a fi asociate la procedura inițiată de petentă împotriva obstacolului în calea comerțului denunțat de aceasta din urmă, în ceea ce privește produsele respective ale acestora. Asemenea analizei efectuate pentru exporturile de muștar preparat către Statele Unite, raportul de examinare a evaluat, în ceea ce privește produsele părților interesate, dacă obstacolul în calea comerțului denunțat de plângere a generat efecte comerciale negative. În urma acestei evaluări, asemenea concluziilor la care a ajuns raportul de examinare în ceea ce privește situația reclamantei, raportul a indicat faptul că măsurile selective impuse de Statele Unite nu au generat efectele comerciale de care sufereau părțile interesate, care, mai mult, nu aveau concurență pe piața americană din partea exporturilor de produse provenite din Regatul Unit. În cele din urmă, în cadrul analizei interesului Comunității, raportul de examinare a indicat, la punctul 4 din acesta, în special, că, „astfel cum s-a menționat anterior, inițierea unei proceduri în fața instanțelor OMC nu poate să elimine sau să reducă problemele economice cu care se confruntă petenții”. Deși acest pasaj de la punctul 4 din raportul de examinare se referă în mod eronat la toate părțile ca fiind petenți, acesta indică faptul că interesul părților interesate în procedură a fost luat în considerare cu ocazia evaluării interesului Comunității, în cadrul raportului de examinare.

106 În plus, reclamanții nu au pretins în niciun stadiu al procedurii scrise că părțile interesate aveau interese diferite de cele ale petentei care nu au fost luate în seamă de Comisie în cadrul procedurii de examinare.

107 Întrebați la ședință de către Tribunal cu privire la acest aspect, reclamanții au afirmat că părțile interesate nu aveau niciun interes să solicite extinderea măsurilor de retaliere americane la Regatul Unit, deoarece era clar că Roquefort, foie gras și cepele eșalote nu erau produse în Regatul Unit, dar că acestea aveau, în schimb, un interes ca aplicarea selectivă a măsurilor americane să fie denunțată de Comunitate în fața instanțelor OMC, ceea ce, în cazul în care se constata că Statele Unite își încălcase obligațiile, implica, conform reclamanților, retragerea produselor acestora de pe lista aprobată de către OSL. Trebuie subliniat faptul că, chiar presupunând că un asemenea interes ar fi diferit de cel al petentei, Comisia a luat în considerare un asemenea argument în cadrul examinării acesteia, indicând caracterul ipotetic al posibilității evocate de către reclamanți, în special datorită competenței exclusive a autorităților americane în ceea ce privește stabilirea listei produselor supuse suspendării concesiilor tarifare. Prin urmare, acest interes a fost în mod cert luat în considerare de Comisie.

108 Prin urmare, faptul că decizia atacată nu menționează părțile interesate, altele decât petenta, care sunt reclamanți în prezenta cauză, nu poate, în sine, să fie interpretat ca o nerespectare a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, citit în lumina celui de-al cincisprezecelea considerent din acest regulament.

109 În consecință, capătul de cerere privind neluarea în considerare a interesului părților interesate, altele decât petenta, trebuie să fie respins.

110 În ceea ce privește capătul de cerere privind pretinsa asimilare a interesului Comunității cu cel al petentei, este necesar, în primul rând, să se facă trimitere la considerentele 6 și 7 din decizia atacată.

111 La considerentul 6 din decizia atacată, Comisia, după ce a afirmat că, „în fapt, ancheta nu a demonstrat că aplicarea suspendării concesiilor [tarifare] în privința Regatului Unit ar permite petentului să exporte mai mult muștar preparat către piața americană”, și după ce a precizat că „prin urmare, niciun efect negativ, în sensul regulamentului, nu poate fi atribuit obstacolului în calea comerțului denunțat de către petent”, a concluzionat că, „în conformitate cu articolul 11 [din Regulamentul nr. 3286/94], procedura de examinare a demonstrat, prin urmare, că nicio acțiune specifică împotriva obstacolului în calea comerțului pretins nu era necesară în interesul Comunității”.

112 În temeiul considerentului 7 din decizia atacată, Comisia a concluzionat că „procedura de examinare nu a furnizat elemente de probă suficiente care să arate că interesul Comunității necesita o acțiune specifică în temeiul regulamentului” și că „prin urmare, procedura de examinare trebuie să fie închisă”.

113 Utilizarea conjuncției coordonatoare „prin urmare” în ultima teză a considerentului 6 din decizia atacată indică faptul că, în opinia Comisiei, lipsa unei acțiuni necesare în interesul Comunității decurge, cel puțin în mod indirect, din constatarea conform căreia petenta nu avea nici un interes ca suspendarea concesiilor tarifare să fie extinsă la Regatul Unit, în măsura în care aceasta nu era afectată de efecte comerciale negative generate de aplicarea selectivă a măsurilor americane.

114 Trebuie să se sublinieze că necesitatea stabilirii prealabile a unui interes al petentei pentru a putea exista un interes al Comunității a fost, de altfel, confirmată de Comisie în înscrisurile acesteia. Aceasta din urmă a apărut ideea conform căreia Regulamentul nr. 3286/94 nu poate fi folosit de către un petent pentru a obliga Comunitatea să întreprindă o acțiune în principiu pentru apărarea interesului general al Comunității, dacă nu a suferit el însuși efecte comerciale negative.

115 Prin urmare, contrar celor pretinse de reclamanti, argumentul susținut de Comisie în fața Tribunalului cu ocazia procedurii scrise nu este în contradicție cu motivele deciziei atacate.

116 În continuare, trebuie să se facă trimitere la pasajele pertinente din raportul de examinare. La punctul 4 din raportul de examinare (intitulat „Interesul Comunității”), Comisia a indicat:

„Rezultatele anchetei au demonstrat că nu există efecte comerciale negative în ceea ce privește petenta, cauzate de obstacolul în calea comerțului pretins în această cauză. Această constatare privează deja procedura de o condiție de bază pentru continuarea acestei acțiuni, în temeiul regulamentului. Cu toate acestea, Comisia a examinat dacă există alte căi de acțiune pe care

Comunitatea le-ar putea adopta pentru a răspunde potențialelor încălcări și efecte comerciale identificate în acest raport”.

117 În continuare, aceasta a amintit:

„Începerea unei proceduri în fața instanțelor OMC nu poate să elimine sau să reducă problemele economice cu care se confruntă petenții. În schimb, impactul juridic și politic al practicilor americane poate fi subestimat cu greu. Într-adevăr, Statele Unite par să fi adoptat practica «sanctiunilor selective» drept o «armă» comercială cu scopul de a slăbi coeziunea internă a Comunității și, prin urmare, de a influența relațiile cu principalul partener economic al acestora. În final, Comisia consideră că interesele mai largi și pe termen lung ale Comunității impuneau o acțiune al cărei obiectiv era să evite utilizarea pe viitor a practicii americane care consta în suspendarea concesiilor în privința anumitor state membre, excluzându-le pe celelalte (adică «sanctiunile selective»). În această perspectivă, Comisia va continua discuțiile pentru o soluție reciproc satisfăcătoare în ceea ce privește așa-numita cauză a hormonilor și va discuta cu autoritățile americane problemele de natură sistemică ridicate în prezentul raport.”

118 La punctul 6 din raportul de examinare, intitulat „Cale de acțiune preconizată”, Comisia, după ce a amintit cele trei condiții necesare pentru inițierea unei acțiuni a Comunității [adică a) să existe un drept al Comunității în temeiul normelor de comerț internațional, b) să existe efecte comerciale negative cauzate de obstacolul în calea comerțului pretins și c) acțiunea să fie necesară în interesul Comunității], a subliniat că, „pe baza analizei și a concluziilor de mai sus, în special în ceea ce privește lipsa unor efecte comerciale negative, se propune închiderea procedurii de examinare în această cauză” și că „modul cel mai corespunzător de a aborda problemele cu care se confruntă petenta ar fi să se continue discuțiile cu autoritățile americane în scopul găsirii unei soluții reciproc satisfăcătoare în așa-numita cauză a hormonilor”.

119 Tribunalul subliniază că procedura de examinare nu a exclus posibilitatea existenței unui interes general și pe termen lung al Comunității de a acționa pe viitor împotriva încălcărilor potențiale analizate în raportul de examinare; în schimb, în măsura în care inițierea unei proceduri în cadrul OMC nu putea să elimine sau să reducă problemele economice cu care se confruntau petenții, s-a propus închiderea procedurii de examinare, în special din cauza absenței unor efecte comerciale negative, în sensul Regulamentului nr. 3286/94.

120 Or, Comisia nu încalcă articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 solicitând ca eventuala acțiune a Comunității să fie legată de faptele și motivele de drept care se află la originea procedurii de examinare și hotărând să închidă procedura de examinare, deși se află în prezența unui interes general și pe termen lung de a acționa pe viitor împotriva potențialelor încălcări care pot decurge din practica „sanctiunilor selective” adoptate de Statele Unite, astfel cum au fost identificate acestea în raportul de examinare.

121 Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 trebuie să fie citit în lumina celui de-al șaselea considerent din acesta, în temeiul căruia mecanismul juridic stabilit de Regulamentul nr. 3286/94 trebuie „să garanteze că decizia de a invoca drepturile Comunității în cadrul normelor comerțului internațional este fondată pe fapte și pe o analiză juridică”. Prin urmare, dacă, la încheierea unei proceduri de examinare, faptele și cadrul juridic aflate la originea procedurii menționate anterior nu sunt suficiente pentru a întemeia o eventuală decizie de invocare a

drepturilor Comunității, în special din cauza lipsei uneia dintre condițiile legale necesare pentru aplicarea Regulamentului nr. 3286/94, în speță lipsa unor efecte comerciale negative care rezultă din obstacolul în calea comerțului pretins, Comisia este abilitată să constate lipsa îndeplinirii condițiilor impuse de Regulamentul nr. 3286/94.

122 Această interpretare este susținută și de articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94. Trebuie amintit că, în conformitate cu această dispoziție „atunci când rezultă din procedura de examinare că o acțiune este necesară în interesul Comunității pentru a asigura exercitarea deplină a drepturilor conferite Comunității prin normele de drept internațional în vederea înlăturării [...] efectelor comerciale negative cauzate de obstacolele în calea comerțului adoptate sau menținute de către țări terțe, măsurile corespunzătoare se decid”. Rezultă clar din formularea articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 că acțiunea Comunității trebuie să aibă ca obiect încetarea efectelor comerciale negative cauzate de un obstacol în calea comerțului și că, prin urmare, această acțiune nu poate fi inițiată dacă nu permite să se răspundă la acest obiectiv. Cu alte cuvinte, în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, regulamentul nu poate fi invocat de către un petent pentru a obliga Comunitatea să întreprindă o acțiune pentru apărarea interesului general al Comunității, dacă nu a suferit el însuși efecte comerciale negative. În orice caz, chiar și în această ipoteză, nu este suficient să se constate existența un asemenea efect comercial negativ pentru a impune Comunității să întreprindă o acțiune, în sensul Regulamentului nr. 3286/94, deoarece Comisia dispune de o largă putere de apreciere pentru a evalua ansamblul intereselor comerciale ale Comunității.

123 În speță, faptul că, în cadrul procedurii de examinare, Comisia a considerat util, cu titlu suplimentar, să aprecieze dacă un interes mai general și pe termen lung al Comunității care ar putea eventual să existe, nu poate să implice obligația Comisiei de a concluziona că o acțiune în interesul Comunității rezultă din procedura de examinare. Un asemenea demers decurge în special din necesitatea de a răspunde la toate argumentele ridicate de către petent și/sau părțile interesate și reflectă respectarea principiului bunei administrări. Totuși, acesta nu poate fi folosit împotriva Comisiei pentru a constata că aceasta a încălcat articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94.

124 Prin urmare, contrar celor susținute de reclamant, Comisia nu a limitat interesul Comunității la cel al petentei și nici nu a încălcat articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94.

125 Pentru toate aceste motive, cel de-al patrulea motiv trebuie să fie respins în întregime.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării deciziei atacate

126 Acest motiv se împarte în două părți, prima parte fiind întemeiată pe lipsa motivării în ceea ce privește analiza obstacolului în calea comerțului și a doua parte pe lipsa motivării în ceea ce privește interesul Comunității de a iniția o acțiune.

Cu privire la prima parte a celui de-al cincilea motiv, întemeiată pe lipsa motivării în ceea ce privește analiza obstacolului în calea comerțului

– Argumentele părților

127 Reclamanții consideră că obligația de motivare care decurge din articolul 253 CE a fost încălcată de Comisie prin faptul că aceasta nu a procedat, în decizia atacată, la o analiză juridică a obstacolului în calea comerțului pretins în plângere.

128 Comisia amintește principiile stabilite de jurisprudență în domeniul motivării actelor instituțiilor comunitare. În speță, conform acesteia, motivarea deciziei atacate îndeplinea toate aceste cerințe stabilite de jurisprudență. Reluând elementele principale din concluziile raportului de examinare, menționate în mod explicit la considerentul 6 din decizia atacată, Comisia a îndeplinit pe deplin obligația de motivare care îi revine, cu atât mai mult cu cât raportul de examinare a fost elaborat în urma unei proceduri contradictorii, în cursul căreia reclamanții au avut posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere. Prin urmare, reclamanții au fost în măsură să cunoască justificările măsurii adoptate, iar instanța comunitară este în măsură să își exercite puterea de control.

– Aprecierea Tribunalului

129 Conform unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 253 CE trebuie să arate, în mod clar și fără echivoc, raționamentul autorității comunitare care a adoptat actul incriminat, astfel încât să permită persoanelor interesate să cunoască motivele măsurii adoptate, pentru a-și apăra drepturile, iar instanței comunitare să îi permită să își exercite controlul (Hotărârile Curții din 26 iunie 1986, Nicolet Instrument, 203/85, Rec., p. 2049, punctul 10; din 7 mai 1987, NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul, 240/84, Rec., p. 1809, punctul 31; Nachi Fujikoshi/Consiliul, 255/84, Rec., p. 1861, punctul 39, și din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, Rec., p. I-79, punctul 81). Mai mult, cerința de motivare trebuie să fie apreciată în funcție de circumstanțele speței, în special în funcție de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații al destinatarilor actului sau al altor persoane vizate direct și individual de act. Nu este necesar ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept relevante, în măsura în care întrebarea dacă motivarea unui act îndeplinește cerințele articolului 253 CE trebuie să fie apreciată având în vedere nu numai redactarea acestuia, ci și contextul său, precum și setul de norme juridice care reglementează domeniul în cauză (a se vedea, în special, Hotărârile Curții din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 63, și Petrotub și Republica/Consiliul, citată anterior, punctul 81). În consecință, dacă actul contestat evidențiază în mod clar obiectivul esențial urmărit de instituție, ar fi inutilă solicitarea unei motivări specifice pentru fiecare dintre alegerile tehnice pe care aceasta le-a efectuat (Hotărârea Curții din 29 februarie 1996, Comisia/Consiliul, C-122/94, Rec., p. I-881, punctul 29).

130 În speță, trebuie subliniat faptul că, în decizia atacată, Comisia a identificat, pe de o parte, obstacolul în calea comerțului denunțat în plângere, care „era constituit din decizia adoptată de Statele Unite ale Americii în urma «cauzei hormonilor» de a suspenda concesiile comerciale aplicate muștarului preparat, dar numai în privința exporturilor originare din anumite state membre (excluzând Regatul Unit)” (considerentul 3 din decizia atacată). Pe de altă parte, la considerentul 6 din decizia atacată, Comisia a afirmat că „procedura de examinare a condus la concluzia că preținsele efecte comerciale negative nu păreau să fie generate de obstacolul în calea comerțului citat în plângere, și anume eliminarea concesiilor de către Statele Unite ale Americii, în mod selectiv, numai în privința anumitor state membre («sanctiune selectivă»”).

131 Având în vedere circumstanțele prezentei cauze, asemenea indicații îndeplinesc cerințele articolului 253 CE.

132 Este necesar să se amintească, în primul rând, că articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede că „[a]tunci când rezultă din procedura de examinare că nicio acțiune nu este necesară [...], încheierea procedurii se decide”. Rezultă din această dispoziție că o decizie de încheiere a unei proceduri de examinare își poate limita motivarea la amintirea principalelor concluzii rezultate din raportul de examinare, făcând trimitere la acesta, fără a fi necesar, ținând seama de circumstanțele în care este adoptată decizia în cauză, ca aceasta să reia toate elementele de fapt și de drept prezentate în acest raport.

133 În continuare, trebuie amintit faptul că raportul de examinare, în versiunea sa neconfidențială, este un document public și că, în speță, acesta a fost trimis reclamantilor înainte de adoptarea deciziei atacate. Prin urmare, reclamantii puteau să cunoască pe deplin justificările deciziei atacate și, în special, motivele pentru care, deși raportul de examinare a evidențiat anumite indicii privind incompatibilitatea obstacolului în calea comerțului denunțat de către petentă cu normele acordurilor adoptate în cadrul OMC, nu era necesară analiza juridică, în decizia atacată, a obstacolului în calea comerțului, având în vedere lipsa unei legături de cauzalitate între acest obstacol și efectele comerciale negative, în sensul Regulamentului nr. 3286/94.

134 În cele din urmă, examinarea primului și a celui de-al doilea motiv, efectuată de Tribunal la punctele 48-58 și, respectiv, 64-74 de mai sus, a arătat că exercitarea controlului judecătoresc nu a fost obstrucționată.

135 Prin urmare, prima parte a celui de-al cincilea motiv trebuie să fie respinsă.

Cu privire la a doua parte a celui de-al cincilea motiv, întemeiată pe lipsa motivării în ceea ce privește interesul Comunității de a iniția o acțiune

– Argumentele părților

136 În primul rând, în opinia reclamantilor, întrucât Comisia și-a adoptat poziția în ceea ce privește interesul Comunității doar în funcție de interesele petentei, decizia atacată nu permite nici părților interesate care au intervenit în cursul procedurii de examinare, care sunt ele însele reclamante în prezenta cauză, să cunoască motivele care stau la baza adoptării deciziei atacate și nici instanței să își exercite controlul judecătoresc.

137 În al doilea rând, reclamantii consideră că nu s-a răspuns de către Comisie la toate argumentele invocate în plângere în ceea ce privește interesul Comunității de a iniția o acțiune. În primul rând, reclamantii subliniază faptul că decizia atacată nu se pronunță în ceea ce privește interesul Comunității, menționat în raportul de examinare, care este de a evita ca Statele Unite să aducă atingere unității politicii comerciale comune, utilizând sancțiuni „selective”, aplicabile doar unui anumit număr de state membre. În al doilea rând, reclamantii subliniază faptul că

plângerea afirma că nu se putea exclude posibilitatea ca, în urma unei acțiuni a Comunității, Statele Unite, extinzându-și măsurile de retaliere la toate statele membre comunitare, să elimine muștarul preparat de pe lista produselor care fac obiectul măsurilor menționate anterior. Conform reclamanților, în măsura în care suspendarea concesiilor tarifare nu putea să depășească suma de 116,8 milioane USD pe an, Statele Unite ar fi fost obligate să elimine anumite produse de pe listă, printre care, după caz, muștarul preparat. Deși reclamanții admit că acest aspect a fost abordat în raportul de examinare, aceștia susțin totuși că decizia atacată nu face nicio referire la acesta, ceea ce, în opinia lor, constituie o lipsă a motivării. În al treilea rând, reclamanții critică faptul că, în decizia atacată, Comisia nu a răspuns la argumentul, menționat în plângere, conform căruia Comunitatea era la fel de interesată să inițieze o procedură în prezenta cauză, pe cât era de interesată să înceapă consultări cu Statele Unite în temeiul articolului 306 din legea americană din 1974 privind comerțul exterior. În cele din urmă, în al patrulea rând, reclamanții îi reproșează Comisiei faptul că, în decizia atacată, nu a răspuns la argumentul, care a fost totuși abordat în raportul de examinare, conform căruia o condamnare a Statelor Unite în fața OMC le-ar fi permis să solicite recuperarea drepturilor vamale percepute necuvenit.

138 Pentru toate aceste capete de cerere, Comisia face trimitere la argumentele prezentate de aceasta în cadrul primei părți a prezentului motiv.

– Aprecierea Tribunalului

139 Astfel cum s-a menționat la punctul 129 de mai sus, nu este necesar ca motivarea unei decizii să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, cu condiția ca persoanele interesate să aibă posibilitatea de a cunoaște justificările măsurii adoptate, pentru a le permite să își apere drepturile, iar instanței comunitare să își exercite controlul, ținând seama, în special, de contextul juridic și factual în care se înscrie această decizie.

140 În ceea ce privește primul argument al reclamanților, conform căruia decizia atacată nu permitea părților interesate care au intervenit în cursul procedurii de examinare să cunoască motivele închiderii procedurii, Tribunalul consideră că acesta trebuie să fie respins.

141 Cu siguranță, trebuie subliniat faptul că decizia atacată a fost adoptată de Comisie numai în ceea ce privește muștarul preparat.

142 Cu toate acestea, în contextul în care se înscrie decizia atacată, acest lucru nu i-a împiedicat pe toți reclamanții să cunoască motivele pentru care Comisia a decis să închidă procedura de examinare în care au fost implicate toate părțile interesate. Rezultă clar din raportul de examinare, care a fost comunicat reclamanților înainte de adoptarea deciziei atacate, că rezultatele acestui raport se aplicau cel puțin atât produselor acestora, cât și celor ale petentei. Mai mult, examinarea a evidențiat faptul că produsele părților interesate nu făceau obiectul niciunei concurențe pe piața americană din partea produselor identice provenite din Regatul Unit, deoarece aceste produse nu erau exportate în Statele Unite și, prin urmare, că obstacolul în calea comerțului denunțat nu le cauza niciun efect comercial negativ, în sensul Regulamentului nr. 3286/94.

143 În cele din urmă, chiar și în cazul în care Comisia ar fi trebuit, pentru a respecta principiul bune administrări, să ofere informații mai clare cu privire la statutul organizațiilor, altele decât petenta, care au intervenit în timpul procedurii de examinare, lipsa unei trimiteri la produsele acestora din urmă în motivarea deciziei atacate nu împiedică totuși exercitarea controlului judecătoresc al Tribunalului, ținând seama de contextul în care a fost adoptată această decizie.

144 În ceea ce privește al doilea argument și ultimele trei capete de cerere care au fost prezentate la punctul 137 de mai sus, trebuie precizat că reclamantul admit faptul că raportul de examinare a analizat și a respins toate capetele de cerere pe care aceștia le invocă. În ceea ce privește motivarea, Tribunalul consideră că nu era obligația Comisiei să se pronunțe, în motivele deciziei atacate, cu privire la toate elementele de fapt și de drept invocate de reclamant, la fel cum nu era obligată nici să înregistreze toate alegerile tehnice pe care le-a efectuat, atâta timp cât elementele esențiale ale obiectivului urmărit de către instituție rezultă clar din decizia atacată. Faptul că decizia atacată nu face trimitere la ultimele trei capete de cerere invocate de reclamant putea, prin urmare, să fie înțeles, în contextul cazului în speță, drept o confirmare a poziției exprimate în raportul de examinare, care a fost comunicat reclamantului înainte de adoptarea deciziei atacate și la care aceasta a făcut referire în mod explicit. Mai mult, lipsa unei trimiteri, în motivele deciziei atacate, la considerentele ipotetice aflate la originea celor trei capete de cerere invocate de reclamant nu constituie o piedică pentru controlul legalității deciziei atacate. Prin urmare, aceste trei capete de cerere trebuie să fie respinse.

145 În ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe lipsa motivării deciziei atacate în privința interesului sistemic pe care Comunitatea îl are în apărarea unității politicii comerciale comune, acesta trebuie, de asemenea, să fie respins. Rezultă din raportul de examinare că, astfel cum s-a subliniat în cadrul examinării celui de-al patrulea motiv de mai sus, dacă unitatea politicii comerciale comune a fost cu siguranță considerată drept un interes general și pe termen lung al Comunității, o acțiune a Comunității nu a fost considerată, în speță, drept necesară pentru acest motiv, în special din cauza lipsei uneia dintre condițiile legale de aplicare a Regulamentului nr. 3286/94. Prin urmare, în contextul prezentei cauze, reclamantul au putut să cunoască motivele pentru care Comunitatea nu intenționa să acționeze în speță, iar motivarea deciziei atacate, deși laconică, îndeplinește, de asemenea, cerința referitoare la posibilitatea Tribunalului de a-și exercita controlul judecătoresc.

146 În aceste condiții, trebuie să fie respinsă a doua parte a prezentului motiv, precum și cel de-al cincilea motiv în întregime.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe erori evidente de apreciere a faptelor și pe încălcarea articolului 2 alineatul (4) și a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94

147 Prezentul motiv se structurează în două părți. Prima parte este întemeiată pe o eroare evidentă de apreciere a Comisiei în ceea ce privește eventuala eliminare a produselor reclamantilor de pe lista mărfurilor supuse suprataxei vamale americane. A doua parte este întemeiată pe o eroare evidentă de apreciere privind restituirea suprataxei vamale plătite necuvenit.

Cu privire la prima parte a celui de-al șaselea motiv, întemeiată pe o eroare evidentă de apreciere a Comisiei în ceea ce privește eventuala eliminare a produselor reclamantilor de pe lista mărfurilor supuse suprataxei vamale americane

– Argumentele părților

148 Reclamanții precizează că, dacă Tribunalul ar respinge al doilea capăt de cerere al acestora, invocat în cadrul celei de-a doua părți a motivului al cincilea, întemeiată pe lipsa motivării, ar trebui, în orice caz, să se considere că, în raportul de examinare, Comisia a săvârșit o eroare evidentă în aprecierea faptelor și a încălcat articolul 2 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94.

149 Conform reclamanților, este evident că, dacă Regatul Unit ar fi fost inclus pe lista statelor supuse suspendării concesiilor tarifare americane, produse „minore” provenite din celelalte state membre, precum cele ale reclamanților, ar fi putut să fie excluse din domeniul de aplicare a măsurilor americane, din cauza limitei maxime a concesiilor tarifare care puteau fi suspendate, stabilită prin hotărârea arbitrară a instanțelor OMC. Pertinența unei asemenea abordări a fost, de altfel, recunoscută de Comisie în avizul de deschidere a procedurii de examinare. Prin urmare, Comisia ar fi trebuit să analizeze mai atent posibilitatea ca produsele reclamanților să fie excluse de pe lista stabilită de către autoritățile americane. Reclamanții consideră că incertitudinea în ceea ce privește succesul unei proceduri de soluționare a litigiilor nu ar fi trebuit să împiedice o acțiune a Comunității atunci când aceasta era posibilă. Or, acesta este situația în speță.

150 În timp ce Comisia consideră că a răspuns deja la acest motiv în observațiile acesteia privind motivele precedente, aceasta subliniază totuși că decizia atacată nu a depășit, în nici un moment, limitele inerente exercitării competenței discreționare a acesteia, astfel cum este recunoscută aceasta de către jurisprudență, în ceea ce privește alegerea mijloacelor necesare pentru realizarea politicii comerciale comune și în examinarea situațiilor economice cu un caracter complex.

151 În speță, Comisia consideră că nu a săvârșit nicio eroare evidentă în aprecierea faptelor, astfel cum sunt descrise acestea în raportul de examinare, atât în ceea ce privește lipsa unor efecte comerciale negative, cât și în ceea ce privește lipsa unui interes al Comunității de a continua procedura. Acest lucru se aplică, în special, speculațiilor reclamanților în ceea ce privește eliminarea muștarului preparat de pe lista măsurilor americane.

– Aprecierea Tribunalului

152 Este necesar să se amintească, în primul rând, că, după ce a constatat lipsa unei legături de cauzalitate între obstacolul în calea comerțului denunțat în plângerea FICF și efectele comerciale negative, Comisia a analizat, în raportul de examinare, argumentul invocat în plângere, conform căruia, în cazul în care Comunitatea ar obține câștig de cauză în fața instanțelor OMC, suspendarea concesiilor tarifare de către Statele Unite ar trebui să fie extinsă la Regatul Unit, ceea ce ar determina inevitabil Statele Unite să modifice lista produselor vizate, deoarece, în caz contrar, valoarea totală a suspendării ar depăși valoarea autorizată de OSL (116,8 milioane de USD). Conform reclamanților, muștarul preparat, precum și celelalte produse supuse procedurii de examinare, ar putea, prin urmare, să fie excluse de pe lista de produse prezentată OSL de către autoritățile americane.

153 În continuare, trebuie subliniat faptul că, în raportul de examinare (punctul 2.5, p. 32), Comisia a răspuns la acest argument după cum urmează:

„Cu toate acestea, în primul rând, rezultatul unei cauze prezentate în fața instanțelor OMC ar fi departe de a fi sigur, din cauza lipsei unor precedente cu privire la problemele în cauză. În plus, componența listei de produse pentru care se aplică o suprataxă vamală de 100 % este responsabilitatea autorităților americane. Nu există nicio garanție (acest lucru ar putea chiar să fie considerat ca foarte improbabil) că autoritățile americane ar elimina de pe listă produsele petentului. În plus, extinderea măsurii la Roquefort, foie gras sau la cepele eșalote provenite din Regatul Unit nu ar avea niciun efect asupra *statu-quo-ului*, deoarece aceste produse nu sunt exportate de către Regatul Unit.”

154 Tribunalul consideră că analiza realizată în raportul de examinare, cu scopul de a răspunde la argumentul invocat de petentă și părțile interesate, nu este viciată de o eroare evidentă de apreciere.

155 În primul rând, astfel cum a subliniat raportul de examinare și cum a amintit Comisia în ședință, chiar în cazul în care Comunitatea ar obține câștig de cauză într-o acțiune în fața instanțelor OMC, eventuala modificare a listei produselor supuse suspendării concesiilor tarifare, pe care ar efectua-o Statele Unite, ar fi de competența autorităților americane. În această privință, trebuie notat că, în hotărârea arbitrală din 12 iulie 1999 (WT/DS26/ARB), menționată la punctul 17 de mai sus și confirmată de OSL, arbitrii au indicat în mod clar că, pe baza dispozițiilor articolului 22 din Înțelegere, aceștia nu aveau competența să stabilească lista definitivă a produselor care pot fi supuse suspendării concesiilor tarifare. Or, reclamantul nici nu a invocat și nici nu a demonstrat *a fortiori* că o asemenea competență putea să aparțină Comunității.

156 În continuare, Tribunalul subliniază că includerea pe lista americană a unor produse originare din Regatul Unit nu înseamnă în niciun fel că produsele reclamantilor ar fi fost eliminate de pe această listă. Este posibil și rezonabil să se imagineze că alte produse sau subproduse din nomenclatura tarifară ar putea fi eliminate de pe listă, respectându-se, în același timp, valoarea maximă de 116,8 milioane de USD, autorizată de către OSL.

157 În cele din urmă, trebuie constatat faptul că reclamantul nu prezintă niciun element de probă care să permită susținerea existenței unei erori evidente de apreciere, ci doar reproșează Comisiei că nu a preconizat o posibilă eliminare a produselor acestora. În afară de faptul că această pretenție nu este exactă, deoarece raportul de examinare a răspuns la capătul de cerere invocat în plângerea FICF, respingându-l totodată, analiza făcută în raportul de examinare nu poate, în orice caz, să constituie o eroare evidentă de apreciere din partea Comisiei, având în vedere caracterul ipotetic al situației preconizate de reclamant.

158 Prin urmare, prima parte a prezentului motiv trebuie să fie respinsă.

Cu privire la a doua parte a celui de-al șaselea motiv, întemeiată pe o eroare evidentă de apreciere privind restituirea suprataxei vamale plătite necuvenit

– Argumentele părților

159 În ceea ce privește posibilitatea de a solicita restituirea drepturilor vamale percepute de către autoritățile americane până la momentul unei eventuale condamnări a Statelor Unite la OMC, reclamantul își exprimă, mai întâi, surpriza că, respingând acest argument invocat în plângere pe motiv că legislația americană nu acorda efect direct acordurilor OMC și excludea astfel acțiunile introduse de persoanele particulare pe baza acestor acorduri, Comisia a adoptat o poziție privind interpretarea unei legislații străine, ceea ce depășește competențele acesteia. În continuare, reclamantul consideră că legislația americană nu împiedică persoanele particulare să introducă cereri administrative care urmăresc să obțină rambursarea drepturilor vamale percepute necuvenit. Reclamantul invocă, în această privință, raportul Grupului special din 15 iulie 2002 privind articolul 129 (C) alineatul (1) din legea americană privind acordurile de la Runda Uruguay (Uruguay Round Agreements Act), care confirmă faptul că autoritățile americane pot să țină seama de recomandările emise de instanțele OMC. În consecință, reclamantul consideră că, contrar concluziilor Comisiei din raportul de examinare al acesteia, ar fi posibilă rambursarea drepturilor vamale percepute de către autoritățile americane.

160 Comisia face trimitere, în esență, la poziția adoptată de aceasta în ceea ce privește prima parte a prezentului motiv.

– Aprecierea Tribunalului

161 Trebuie subliniat faptul că premisa pe care se întemeiază această parte are la bază ipoteza conform căreia, în urma unei eventuale decizii a instanțelor OMC în favoarea Comunității, Statele Unite ar extinde suspendarea concesiilor tarifare la toate statele membre, ceea ce ar determina eliminarea produselor reclamantilor de pe lista americană, această eliminare având ea însăși drept consecință faptul că reclamantul ar putea solicita restituirea suprataxei vamale plătite până atunci autorităților americane.

162 În măsura în care această ipoteză este subordonată celei care a fost respinsă de către Tribunal în prima parte a prezentului motiv, aceasta este lipsită de orice fundament.

163 Mai mult, fără a fi nevoie să se soluționeze problema interpretării de către Comisie a legislației și practicii americane, trebuie subliniat faptul că raportul de examinare a respins, de asemenea, teza petentei și a părților interesate, pe motiv că soluționarea litigiilor de către OMC se bazează pe principiul punerii în conformitate *ex nunc* cu normele GATT din 1994, care decurge din articolul 19 alineatul (1) din Înțelegere. Prin urmare, întrucât această apreciere nu este contestată de reclamant, trebuie concluzionat că, presupunând că s-ar constata o eroare de apreciere în ceea ce privește posibilitatea de a solicita rambursarea drepturilor vamale percepute necuvenit, această eroare nu a adus, în orice caz, atingere legalității deciziei atacate. Pe de o parte, această eroare nu a afectat lipsa unei legături de cauzalitate între obstacolul în calea comerțului denunțat și efectele comerciale negative, care a fost constatată de către decizia atacată; pe de altă parte, aceasta nu a adus atingere aprecierii eventualului interes al Comunității de a iniția o acțiune în cadrul OMC, o asemenea acțiune neavând ca obiect și neputând să aibă ca efect rambursarea retroactivă a drepturilor vamale plătite autorităților unui stat terț de către întreprinderile comunitare ale căror produse sunt supuse unei măsuri de suspendare a concesiilor tarifare de către acest stat.

164 Prin urmare, a doua parte a celui de-al șaselea motiv trebuie să fie respinsă, precum și acest motiv în întregime.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

Argumentele părților

165 În cadrul acestui motiv, reclamantii se plâng că nu li s-a permis de către Comisie să își susțină punctul de vedere în ceea ce privește faptele și elementele juridice conținute în raportul de examinare, înainte de adoptarea deciziei atacate.

166 În speță, reclamantii subliniază că, atunci când le-a fost trimis raportul de examinare de către Comisie, aceasta a precizat și faptul că decizia atacată urma să fie adoptată în curând. Conform reclamantilor, această poziție lăsa să se înțeleagă că, la momentul transmiterii raportului de examinare, decizia atacată era deja adoptată și că, prin urmare, Comisia nu le va oferi nicio posibilitate de a-și susține punctul de vedere cu privire la elementele conținute în raportul menționat anterior. Această poziție a fost confirmată de Comisie în scrisoarea acesteia din 4 iunie 2002, adresată consilierului reclamantilor. Deși reclamantii admit, pe de o parte, că petenta a fost informată cu privire la rezultatul procedurii de examinare și, pe de altă parte, că nicio dispoziție a Regulamentului nr. 3286/94 nu prevede transmiterea de informații celorlalte părți interesate după încheierea procedurii de examinare, aceștia consideră totuși că, în temeiul principiului fundamental al respectării dreptului la apărare, astfel cum a fost consacrat în special în cadrul contenciosului din domeniul antidumping, Comisia ar fi trebuit să le permită să răspundă la argumentele prezentate în raportul de examinare. Faptul că reclamantii au ținut „legătura” cu serviciile Comisiei nu afectează această concluzie, deoarece reclamantii susțin că, în niciun moment înainte de adoptarea raportului de examinare, nu au putut să cunoască în mod precis fundamentul factual și juridic al poziției Comisiei.

167 În replică, Comisia susține că toate aceste argumente sunt lipsite de relevanță. Conform acesteia, obligațiile care decurg din articolul 8 din Regulamentul nr. 3286/94 au fost respectate pe deplin în speță. Dacă reclamantii au avut posibilitatea să își prezinte observațiile în timpul procedurii de examinare, faptul că, astfel cum indică reclamantii, nu au putut să uzeze de un „drept de replică” înainte de adoptarea deciziei atacate decurge din aplicarea dispozițiilor articolului 8 din Regulamentul nr. 3286/94.

168 Mai mult, făcând trimitere la jurisprudența dezvoltată în cadrul domeniului antidumping, Comisia precizează că este necesar ca întreprinderile în cauză să își poată face cunoscut punctul de vedere cu privire la realitatea și relevanța faptelor și circumstanțelor pretinse, precum și cu privire la probele reținute. Aplicând această jurisprudență la cazul în speță, Comisia consideră că a respectat dreptul la apărare al reclamantilor. Mai mult, contrar celor pretinse de reclamantii, petenta ar fi avut suficient timp să își comunice observațiile între data la care i-a fost trimis raportul de examinare, 23 aprilie 2002, și data la care a fost adoptată decizia atacată, 9 iulie 2002.

169 În plus, Comisia subliniază că reclamanții nu au invocat ilegalitatea articolului 8 din Regulamentul nr. 3286/94 pe motiv că a fost încălcat principiul fundamental al dreptului la apărare.

Aprecierea Tribunalului

170 În primul rând, trebuie amintit faptul că principiul respectării dreptului la apărare este un principiu fundamental al dreptului comunitar (a se vedea, în special, Hotărârea Curții din 17 octombrie 1989, Dow Benelux/Comisia, 85/87, Rec., p. 3137, punctul 25; Hotărârea Curții din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, Rec., p. I-3187, punctul 15, și Hotărârea Tribunalului din 18 decembrie 1997, Ajinomoto și NutraSweet/Consiliul, T-159/94 și T-160/94, Rec., p. II-2461, punctul 81).

171 Mai mult, în cadrul general al Regulamentului nr. 3286/94, o procedură de examinare și eventuala acțiune în interesul Comunității, adoptată la terminarea acesteia, sunt orientate numai împotriva unei țări terțe care a adoptat sau menținut un obstacol în calea comerțului. Prin urmare, o întreprindere petentă în temeiul Regulamentului nr. 3286/94 se poate prevala de respectarea dreptului la apărare numai în condițiile specificate de către acest regulament, cu excepția cazului în care se consideră că respectivele condiții aduc atingere principiului general pe care acestea intenționează să îl exprime.

172 În această privință, trebuie să se sublinieze că articolul 8 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede că „[r]eclamanții, exportatorii și importatorii în cauză, ca și reprezentanții țării sau țărilor în cauză pot lua cunoștință de orice informații furnizate Comisiei, cu excepția documentelor de uz intern ale Comisiei și ale administrațiilor, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 9 și să fie folosite de Comisie în procedura sa de examinare” și că „persoanele în cauză adresează în scris Comisiei o cerere motivată indicând informațiile dorite”. În plus, articolul 8 alineatul (4) litera (b) prevede că „[r]eclamanții, exportatorii și importatorii în cauză și reprezentanții țării sau țărilor în cauză pot cere să fie informați cu privire la principalele fapte și considerații care rezultă din procedura de examinare”. Articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 impune Comisiei, în temeiul examinării acesteia, să prezinte un raport comitetului prevăzut la articolul 7 din regulament.

173 Din aceste dispoziții rezultă că Regulamentul nr. 3286/94 acordă reclamanților, exportatorilor, importatorilor în cauză, precum și reprezentanților țării sau țărilor în cauză, dreptul la informare, supus condițiilor precizate la articolul 8 alineatul (4) literele (a) și (b), care trebuie să reflecte, în special, obligația instituțiilor comunitare de a respecta secretul de afaceri. Aceleași persoane pot solicita să fie informate cu privire la principalele fapte și considerente care rezultă din procedura de examinare.

174 În speță, este recunoscut faptul că versiunea neconfidențială a raportului de examinare a fost trimisă reclamanților după avizul comitetului consultativ și înainte de adoptarea deciziei atacate. Cu această ocazie, reclamanții ar fi putut să își susțină punctul de vedere. Cu toate acestea, reclamanții au considerat că, în măsura în care Comisia i-a informat în același timp că decizia atacată urma să fie adoptată în curând, poziția Comisiei era deja stabilită în momentul trimiterii raportului menționat anterior. Prin urmare, aceștia au dedus că eventualele observații ale acestora

nu ar avea nicio influență asupra poziției Comisiei. Rezultă că, în esență, reclamantii susțin că era datoria Comisiei să le trimită proiectul raportului de examinare pentru a le oferi posibilitatea să formuleze în mod util observații înainte de trimiterea acestuia la comitetul consultativ sau, cel puțin, să îi informeze din oficiu cu privire la principalele fapte și considerente care rezultă din procedura de examinare.

175 Cu toate acestea, Tribunalul constată că nicio dispoziție a Regulamentului nr. 3286/94 nu impune Comisiei să transmită proiectul raportului de examinare persoanelor prevăzute la articolul 8 alineatul (4) din acest regulament înainte să îl prezinte comitetului consultativ, pentru a le permite persoanelor respective să informeze Comisia cu privire la eventualele observații ale acestora, și nici să informeze din oficiu persoanele în cauză cu privire la principalele fapte și considerente care rezultă din procedura de examinare.

176 Dimpotrivă, trebuie amintit faptul că articolul 8 alineatul (4) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 3286/94 obligă persoanele menționate în această dispoziție să îi adreseze Comisiei o cerere de informare. În ceea ce privește informațiile utilizate în procedura de examinare [menționată la litera (a)], această cerere trebuie să fie adresată în scris Comisiei, trebuie să fie motivată și să indice informațiile dorite. În cazul în care cererea se referă la principalele fapte și considerente care rezultă din procedura de examinare [menționată la litera (b)], regulamentul nu impune nicio formă și nicio condiție specială pe care această cerere trebuie să le îndeplinească.

177 În speță, reclamantii nu au pretins niciodată că au adresat Comisiei o cerere de informare, în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94, înainte de adoptarea raportului de examinare. Mai mult, astfel cum a subliniat Comisia în mod întemeiat, reclamantii nu au invocat ilegalitatea dispozițiilor articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94.

178 De asemenea, trebuie subliniat faptul că reclamantii au admis în înscrisurile acestora că au fost informați cu privire la evoluția și direcția procedurii de examinare, că au putut să își prezinte oral opinia cu privire la rezultatul acesteia și că au fost informați, înainte de adoptarea raportului de examinare, că, în cazul în speță, Comisia considera că nu existau efecte comerciale negative, în temeiul Regulamentului nr. 3286/94. Prin urmare, trebuie să se constate că reclamantilor li s-a oferit posibilitatea să își susțină punctul de vedere cu privire la evoluția și direcția procedurii de examinare și, cel puțin, cu privire la unul dintre elementele fundamentale ale acesteia și să își apere interesele. Cu siguranță, în cadrul acțiunii acestora, reclamantii au susținut că aceste informații erau prea generale pentru a satisface respectarea drepturilor procesuale ale acestora. Cu toate acestea, din actele aflate la dosar nu rezultă că reclamantii au solicitat Comisiei, înainte de încheierea procedurii de examinare, să precizeze aceste informații, după caz, în scris, în special în ceea ce privește principalele fapte și considerente, inclusiv juridice, care rezultau din procedura de examinare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94. Cu această ocazie, întrucât Comisia era obligată să răspundă cu diligență la această cerere de informare, reclamantii ar fi fost în măsură să își susțină în mod util punctele de vedere cu privire la elementele conținute în răspunsul Comisiei. În măsura în care reclamantii nu au pretins niciodată că au formulat o asemenea cerere, aceștia nu pot să reproșeze Comisiei în cadrul prezentei acțiuni că nu le-a permis să își prezinte observațiile cu privire la faptele și elementele juridice care rezultau din procedura de examinare. Mai mult, faptul că dreptul de a fi informat cu privire la principalele fapte și considerente care rezultă din procedura de examinare este subordonat condiției – și numai acesteia – ca reclamantii să îi adreseze cererea Comisiei nu aduce

atingere, ca atare, apărării intereselor acestora, întrucât această cerere nu trebuie să respecte o anumită formă.

179 În plus, din raportul de examinare rezultă că diferitele argumente prezentate în plângere au fost examinate de către Comisie, iar aceasta a răspuns la ele. De asemenea, aceasta a examinat situația altor produse decât muștarul preparat, despre care se pretinde că sunt afectate în același fel de către măsurile americane, în urma participării organizațiilor interesate la procedura de examinare, organizații care, astfel cum rezultă din raportul de examinare și fără ca reclamanții să fi contestat acest lucru, au colaborat la această procedură.

180 Pentru toate aceste motive, cel de-al șaptelea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 și pe neîndeplinirea obligației de diligență a Comisiei

181 Acest motiv este alcătuit din două părți. Prima parte este întemeiată pe încălcarea termenului prevăzut la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94. A doua parte este întemeiată pe neîndeplinirea obligației de diligență a Comisiei în ceea ce privește perioada scursă între sfârșitul procedurii de consultare a comitetului prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94 și adoptarea deciziei atacate.

Cu privire la prima parte a celui de-al optulea motiv, întemeiată pe încălcarea termenului prevăzut la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94

– Argumentele părților

182 Reclamanții amintesc faptul că, în temeiul articolului 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94, Comisia trebuia, în mod normal, să transmită raportul de examinare comitetului prevăzut la articolul 7 din același regulament în termen de cinci luni de la avizul de deschidere a procedurii, cu excepția cazului în care complexitatea examinării determină Comisia să prelungească acest termen la șapte luni. Conform reclamanților, termenul de șapte luni nu poate suferi nicio derogare, iar existența acestuia urmărește să garanteze întreprinderilor petente un răspuns rapid în ceea ce privește rezultatul dosarului înaintat Comisiei. În măsura în care, în speță, Comisia a considerat efectiv că, datorită complexității examinării, era necesară prelungirea termenului la șapte luni, iar comitetul a primit raportul de examinare abia la 27 martie 2002, adică la șapte luni și douăzeci și șapte de zile de la avizul de deschidere a procedurii, reclamanții consideră că articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 a fost încălcat de către Comisie.

183 Comisia consideră că termenul pentru închiderea procedurii este rezonabil, având în vedere complexitatea domeniului în care a fost pronunțată decizia atacată și ținând seama de grija acesteia de a examina toate argumentele diferiților intervenienți înainte de închiderea procedurii. De asemenea, Comisia amintește că a condus procedura în cauză într-un spirit de cooperare loială și a informat toate părțile în cauză.

– Aprecierea Tribunalului

184. Cu titlu introductiv, trebuie amintit faptul că articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede:

„La sfârșitul examinării sale, Comisia supune comitetului un raport. Acest raport ar trebui, în mod normal, să fie prezentat în termen de cinci luni de la avizul deschiderii, cu excepția cazului în care complexitatea examinării nu face Comisia să prelungească aceste termene la șapte luni.”

185 În speță, reclamantii nu contestă faptul că examinarea efectuată de Comisie era complexă și necesita prelungirea termenului la șapte luni. De asemenea, este recunoscut faptul că raportul de examinare a fost transmis comitetului prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94 după șapte luni și douăzeci și șapte de zile de la avizul de deschidere a procedurii de examinare. Prin urmare, termenul de șapte luni prevăzut la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 a fost depășit.

186 Cu toate acestea, trebuie să se verifice dacă o asemenea depășire a termenului prevăzut la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 poate să determine anularea deciziei atacate.

187 În primul rând, trebuie precizat faptul că, în timp ce depășirea unui termen de natură imperativă implică nulitatea oricărui act adoptat după expirarea termenului, depășirea unui termen de natură pur indicativă nu poate, în principiu, să implice anularea actului adoptat după expirarea termenului (a se vedea, în acest sens și prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 2 mai 1995, NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, T-163/94 și T-165/94, Rec., p. II-1381, punctul 119, și jurisprudența citată).

188 În continuare, în ceea ce privește natura termenului prevăzut la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94, trebuie să se constate că utilizarea condiționalului și a adverbului „în mod normal” în a doua teză a acestei dispoziții susține ideea că termenul de cinci luni prevăzut pentru prezentarea raportului de examinare este de natură indicativă (a se vedea, prin analogie, Hotărârea NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, citată anterior, punctul 119).

189 Tribunalul consideră că natura termenului pentru prezentarea raportului de examinare nu poate să fie afectată atunci când Comisia consideră că, datorită complexității examinării, termenul trebuie să fie prelungit la șapte luni. Trebuie subliniat faptul că termenul de șapte luni la care se face trimitere la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 constituie, în cazul unei examinări considerate „complexă”, pur și simplu prelungirea termenului de cinci luni prevăzut inițial pentru o examinare considerată „simplă sau normală”. Sfârșitul celei de-a doua teze din articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94 arată că este vorba „să [se] prelungească aceste termene la șapte luni”. De asemenea, această formulare este reprodusă în celelalte versiuni lingvistice ale Regulamentului nr. 3286/94. Rezultă că, în măsura în care termenul pentru trimiterea raportului de examinare este doar de natură indicativă în cazul unei examinări considerate „simplă sau normală”, această poziție nu ar trebui să difere în cazul unei examinări considerate „complexă”, întrucât este vorba pur și simplu de prelungirea termenului inițial.

190 Acestea fiind spuse, Tribunalul consideră că prezentarea raportului de examinare nu trebuie să fie prelungită de Comisie dincolo de un termen rezonabil (a se vedea, prin analogie, Hotărârea

NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, citată anterior), acest lucru putând să contribuie la întârzierea adoptării deciziei de închidere a procedurii de examinare.

191 Cu toate acestea, în speță, depășirea cu douăzeci și șapte de zile a termenului indicativ de șapte luni, prevăzut la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul nr. 3286/94, nu constituie o încălcare a termenului rezonabil.

192 Prin urmare, prima parte a celui de-al optulea motiv trebuie să fie respinsă.

Cu privire la a doua parte a celui de-al optulea motiv, întemeiată pe neîndeplinirea obligației de diligență a Comisiei în ceea ce privește perioada scursă între sfârșitul procedurii de consultare a comitetului prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94 și adoptarea deciziei atacate

– Argumentele părților

193 Reclamanții susțin că a fost încălcată obligația de diligență de către Comisie, obligație care îi impunea acesteia să adopte decizia atacată mai repede decât a făcut-o, în urma consultării comitetului prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94. Conform reclamanților, decizia atacată a fost adoptată abia după trei luni de la sfârșitul procedurii de consultare. Or, ținând seama de importanța procedurii prevăzute de Regulamentul nr. 3286/94 pentru întreprinderile în cauză și de termenul deja foarte lung care s-a scurs între anunțul de deschidere a procedurii de examinare și transmiterea raportului de examinare comitetului, reclamanții consideră că obligația de diligență a fost încălcată de către Comisie.

194 În replică, Comisia susține că a acționat cu toată diligența posibilă într-o cauză care are consecințe importante.

– Aprecierea Tribunalului

195 Trebuie să se sublinieze că, în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3286/94, comitetul consultativ dispune de opt zile lucrătoare pentru a răspunde la raportul de examinare transmis de către Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (8) din regulamentul menționat anterior.

196 Conform articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94, o decizie a Comisiei care încheie o procedură de examinare trebuie să fie adoptată conform procedurii prevăzute la articolul 14 din regulamentul menționat anterior. În temeiul articolului 14 alineatul (2), „[r]eprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect de decizie care urmează să fie adoptată” și „[c]omitetul deliberează într-un termen pe care președintele îl poate fixa în funcție de urgență”. Articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 3286/94 prevede că „Comisia adoptă o decizie pe care o comunică statelor membre și care se aplică de la expirarea unui termen de zece zile în cazul în care nici un stat membru nu a sesizat Consiliul în decursul acestui termen”.

197 Rezultă că Regulamentul nr. 3286/94 nu prevede nici termenul în care Comisia trebuie să prezinte un proiect de decizie comitetului consultativ, în urma procedurii de consultare cu privire la raportul de examinare, nici perioada între momentul în care comitetul consultativ a deliberat cu

privire la proiectul de decizie și momentul în care Comisia adoptă o decizie. Prin urmare, Regulamentul nu prevede niciun termen în care o decizie de închidere a unei proceduri de examinare, precum, în speță, decizia atacată, trebuie să rezulte în urma consultării comitetului prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 3286/94.

198 Tribunalul consideră că lipsa unor referiri la această problemă în Regulamentului nr. 3286/94 poate fi interpretată ca reflectând voința organului legislativ comunitar de a lăsa Comisiei o marjă de apreciere în ceea ce privește data la care trebuie adoptată o decizie de închidere a unei proceduri de examinare, ținând seama de toate circumstanțele fiecărei spețe, în special de eventualele demersuri care, în opinia Comisiei, pot fi întreprinse împotriva autorităților statului terț în cauză, înainte de închiderea unei proceduri de examinare.

199 Cu toate acestea, recunoașterea unei asemenea marje de apreciere nu înseamnă adoptarea unei decizii luate în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3286/94 poate fi întârziată de către Comisie dincolo de un termen rezonabil, care trebuie să fie apreciat în funcție de circumstanțele speciale ale fiecărei spețe. O asemenea limită urmărește să asigure, astfel cum au susținut reclamantii, respectarea obligației de diligență și a principiului bunei administrări care îi revin Comisiei.

200 În speță, trebuie subliniat faptul că s-a scurs un termen de două luni și douăzeci și patru de zile între sfârșitul procedurii de consultare a comitetului, la 15 aprilie 2002, și adoptarea deciziei atacate, la 9 iulie 2002. Or, un asemenea termen este rezonabil, ținând seama, în special, de obligația impusă Comisiei de a proceda la consultarea internă a diferitelor servicii ale acesteia cu privire la proiectul de decizie, de obligația impusă la articolul 14 din Regulamentul nr. 3286/94 de a consulta statele membre în ceea ce privește decizia, precum și de respectarea unui termen suficient pentru a permite traducerea deciziei în toate limbile oficiale ale Comunității.

201 Rezultă că a doua parte a prezentului motiv trebuie să fie respinsă, precum și cel de-al optulea motiv în întregime.

202 În aceste condiții, acțiunea trebuie să fie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

203 În temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, dacă acest lucru a fost solicitat de partea care a avut câștig de cauză. Întrucât reclamantii au căzut pretenții, trebuie să fie obligați la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu pretențiile Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Reclamanții sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată.

Vesterdorf

Dehousse

Mengozzi

Martins Ribeiro

Labucka

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, 14 decembrie 2004.

Grefier

H. Jung

Președinte

B. Vesterdorf